
Zpravodaj

SMIŘIC, RODOVA
A HOLOHLAV

4

PROSINEC 2008

*Příjemné prožití Vánoc
Vše nejlepší do nového roku*

Slovo starosty

Vážení občané,

srdečně Vás zdravím v úvodu posledního čísla Zpravodaje letošního roku, a to je příležitost pro bilancování toho, co se v tom letošním roce podařilo a co nikoli.

Nepodařilo se nám například získat dotace na opravu fasády zámecké kaple a dotace na další etapu rekonstrukce ZŠ Smiřice.

Ze záměrů, které se naopak dle plánu podařily, je to především realizace skateparku celkovým nákladem 1.700.000 Kč, nákup hasičské cisterny v hodnotě 2.200.000 Kč, celková rekonstrukce kuchyně MŠ včetně vybavení v hodnotě 2.500.000 Kč, nákup 6 bytů v nově vybudovaném bytovém domě, jejichž hodnota činí 10.000.000 Kč. Za pomoci leasingu s 50% první splátkou jsme také pořídili od firmy Terop komunální traktor v hodnotě 780.000 Kč, který využijeme jak při zimní údržbě, tak při letní úpravě veřejné zeleně.

V Rodově jsme se také pustili do další etapy chodníků na hlavní trase ve směru od Smiřic.

V projektu cyklostezky Hradec Králové – Kuks došlo k vymezení trasy po březích Labe. Od kamenného mostu ve Věkoších by asfaltová cyklostezka měla vést po levém břehu (pohled směrem po toku) k mostu v Předměřicích. Po mostu by cyklisté přešli na pravý břeh a po něm by jeli až do Jaroměře. Průjezd okrajovými částmi Jaroměře by měl vést podél Labe a Metuje. Následně by se podchodem pro cyklisty vyřešilo křížení se silnicí I. tř. I/33 v místě u hřbitova a cyklostezka by dále pokračovala ke krematoriu a potom vesměs v trasách současných polních cest až do obce Kuks.

Při realizaci projektové dokumentace pro územní řízení cyklostezky Hradec Králové – Kuks se posouváme velmi pomalu, především díky Agentuře ochrany přírody a krajiny, která nás nechce pustit do blízkosti Labe. Důvodem je snaha revitalizovat tok Labe. Revitalizací je myšleno rozvolnění toku Labe tak jako třeba před 200 lety. Jako občan a zejména jako starosta města u Labe jsem velmi znepokojen takovými úvahami, které by významně narušily protipovodňovou ochranu měst a obcí v okolí Labe.

Přesto jsme jako kompromis, v reakci na nereálné revitalizační plány, navrhli povolit v rámci stavebního řízení stavbu cyklostezky jako stavbu dočasnou na 25 let. V této době se jen těžko na Labi objeví nějaké změny a po 25 letech bude živichý povrch také dožitý. Ať pak rozhodnou zástupci všech zúčastněných, jak dál. Vznikne-li do té doby nová hráz, není nic složitého obohatit ji živichým povrchem. Byl by to jen zlomek z investice na vybudování nových hrází, za kterými by se občané měst a obcí cítili bezpečně.

Obsah strany jsem téměř vyčerpал, a tak mi závěrem dovolu, abych vám na sklonku roku popřál klidné Vánoce a pohodový nový rok. Využijte následujících dní k odpočinku, zamyšlení se a zastavení se v tom nekonečném spěchu.

Luboš Tuzar, starosta města

Slovo tajemnice

Vážení občané,

před psaním tohoto příspěvku jsem prolistovala poslední čísla Zpravodajů v uplynulých čtyřech letech. Na tomto místě jsem se vždy snažila zhodnotit uplynulý rok z hlediska úřadu a této „tradici“ se nechci zpronevěřit ani dnes.

Jsem především ráda, že se nám v tomto roce podařilo dokončit zásadní personální restrukturalizaci úřadu a nastavit optimálně kompetence jednotlivých odborů. Občané si rychle zvykli na možnost získat u nás na počkání výpis z Rejstříku trestů či Katastru nemovitostí v rámci agendy CZECH Point. Podle plánu jsou realizovány i postupné opravy interiéru budovy, vysloužilá služební Škoda Felicie byla nahrazena novým Roomsterem.

V příštím roce nás čekají další povinnosti ve všech agendách; úřad musí především zajistit atestaci dlouhodobého řízení informačních systémů veřejné správy a připravit se na splnění požadavků zákona o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů.

Nicméně proijme nyní alespoň krátký čas během vánočních svátků s rodinami v klidu a pohodě bez pracovních povinností. Dovolte mi popřát vám nejen za sebe, ale i za své kolegy krásné Vánoce a v příštím roce jen vše dobré.

Mgr. Věra Hottmarová

ZPRÁVY Z RADNICE

Něco málo z jednání rady města za období září–listopad 2008:

- RM schválila s účinností od 16. 10. 2008 nová pravidla užívání plakátovacích ploch v majetku města a dále nový ceník služeb poskytovaných městem Smiřice. *(Oba dokumenty jsou k nahlédnutí na správním odboru MěÚ nebo ke stažení z internetových stránek města.)*
- RM schválila tyto smlouvy o dílo: se společností STEBAU Jaroměř, s.r.o., na provedení oprav elektroinstalace v Diskoklubu Sluníčko v hodnotě 223.001,20 Kč, s firmou PERFECT PRO s.r.o. na stavební úpravy a opravy hasičské zbrojnice ve výši 731.527,– Kč, s firmou Vladimír Vávrů na rekonstrukci provozního objektu na školním hřišti ve výši 138.278,10 Kč, se společností Stavo & Sachs Kukleny na vybudování skateboardového hřiště v hodnotě 1.142.376,– Kč.
- RM jmenovala v souladu se školským zákonem třetinu členů školské rady Základní školy ve Smiřicích na další volební období ve složení: Mgr. Jan Novotný, Lenka Ryšavá, Marcela Cížková.
- RM vzala na vědomí informaci o situaci v Labské ulici a předložila ZM návrh možných řešení k projednání. *(Projednáno v ZM dne 11. 12. 2008 – po uzávěrce tohoto čísla.)*

- RM projednala výročí 350 let prohlášení Smiřic městem v roce 2009 a pověřila ředitelku MěKS zpracováním návrhu akcí spojených s tímto výročím včetně časového harmonogramu a finančních nákladů.
- RM doporučila ZM ke schválení podání žádosti na Ministerstvo pro místní rozvoj na zasíťování parcel v rámci nové výstavby v Rodově.
- RM na základě provedené analýzy pověřila odbor správy majetku a ŽP důsledně dodržovat nařízení vlády č. 258/1995 Sb., kterým se provádí občanský zákoník (drobné opravy a výměny drobných součástí v bytech, které hradí nájemce a součástí, které hradí pronajímatel).

Z jednání zastupitelstva města dne 11. září 2008

Zastupitelstvo města:

- schválilo změnu rozpočtu č. 7/2008 na základě rozpočtového opatření č. 8;
- schválilo vypsání veřejné zakázky na svoz komunálního odpadu s tím, že do řádného ukončení veřejné zakázky bude uzavřena smlouva s firmou Ladislav Rund, a. s. na dobu určitou do skončení výběrového řízení, nejpozději však do 31. 12. 2009;
- vzalo na vědomí zápis o kontrole kontrolního výboru ZM;
- schválilo smlouvu se společností ČEZ Distribuce, a. s. Děčín o zřízení věcného břemene na pozemku st. p. č. 200/6 k. ú. Smiřice;
- schválilo prodej nemovitosti čp. 199 vč. pozemku st. p. č. 200/6 k. ú. Smiřice o výměře 150 m² o výměře za cenu 4.400.000 Kč;
- schválilo možnost prodeje bytů v Palackého ulici (nová výstavba firmy VALC, s.r.o.) do osobního vlastnictví nájemců a to za cenu obvyklou stanovenou znaleckým posudkem;
- vzalo na vědomí předkládanou smlouvu o půjčce ve výši 400.000 Kč se společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové a. s. k zabezpečení financování akce „Prodloužení vodovodu Trotina“ a pověřilo starostu prošetřením technického řešení „Prodloužení vodovodu Trotina“ a předložením na 13. ZM;
- schválilo smlouvu o poskytnutí finančního příspěvku Střední škole potravinářské Smiřice ve výši 200.000 Kč na vybudování sportovního areálu;
- schválilo zakladatelskou smlouvu obecně prospěšné společnosti Královéhradecká labská o.p.s. s počátečním vkladem města Smiřice 50.000 Kč;
- delegovalo starostu města pana Luboše Tuzara do správní rady obecně prospěšné společnosti Královéhradecká labská o.p.s.;
- neschválilo záměr prodeje části pozemku p. č. 710/2 k. ú. Smiřice;
- schválilo prodej pozemku p. č. 287/4 a č. 496/13 v k. ú. Rodov, p. č. 287/6 k. ú. Rodov, pozemku p. č. 237/19 k. ú. Smiřice a prodej pozemku p. č. 1283 k. ú. Smiřice (vše za cenu stanovenou znaleckým posudkem).

Z jednání zastupitelstva města dne 23. září 2008

Zastupitelstvo města:

- schválilo vítězem veřejné zakázky „Zpracování dokumentace k žádosti o vydání rozhodnutí o umístění stavby Cyklostezka Hradec Králové – Kuks v rámci projektu Lodí a na kole z Hradce Králové přes Josefov do Kuksu“ firmu HIGHWAY DESIGN, s. r. o. Hradec Králové;

- schválilo přijetí finančního příspěvku na částečnou úhradu nákladů spojených s realizací veřejné zakázky a projektové dokumentace akce Cyklostezka Hradec Králové – Kuks od Města Jaroměř ve výši 567.630 Kč a od Statutárního města Hradec Králové ve výši 788.375 Kč;
- schválilo Dodatek č. 1 ke kupní smlouvě č. 1376/2008, Dodatek č. 1 ke smlouvě o převodu cenných papírů č. 1374/2008 a Dodatek č. 1 k dohodě o vzájemném zápočtu pohledávek a závazků č. 1375/2008 – vše se společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s.;
- schválilo smlouvu o převodu cenných papírů č. 3856/2008, dohodu o vzájemném zápočtu pohledávek a závazků č. 3857/2008 a smlouvu o půjčce 300.000 Kč na akci „Prodloužení vodovodu Trotina“ – vše se společností Vodovody a kanalizace Hradec Králové, a. s.;
- schválilo změnu rozpočtu č. 8/2008 na základě rozpočtového opatření č. 9/2008.

Z jednání zastupitelstva města dne 23. října 2008

Zastupitelstvo města:

- schválilo změnu rozpočtu č. 10/2008 na základě rozpočtového opatření č. 11/2008;
- schválilo financování nákupu komunálního traktoru JOHN DEERE X740 formou leasingu s akontací ve výši 392.105 Kč;
- schválilo použití rezervního fondu ve výši 650.000 Kč k případnému dorovnání schodku daňových příjmů.

Ladislava Reichová

S daňový přiznáním nemusíte v roce 2009 na Finanční úřad

Upozorňujeme občany, že ve dnech 11. a 18. března 2009 vždy mezi 8 a 17 hod. budou v zasedací místnosti Městského úřadu ve Smiřicích pracovníci královéhradeckého Finančního úřadu provádět sběr daňových přiznání k dani z příjmů za rok 2008 a poskytovat zájemcům poradenství k této problematice.

Daňoví poplatníci mohou i letos využít výhody elektronického podání daňového přiznání – více informací o tomto způsobu naleznete na internetových stránkách české daňové správy cds.mfcr.cz v sekci „Daně elektronicky“.

Zprávy z matriky

Řady našich nejmladších smiřických občánků se rozrůstají. V období měsíců srpna až října 2008 se narodilo 8 dětí, z toho 4 holčičky a 4 chlapci.

V sobotu 1. listopadu 2008 byly v obřadní síni MěÚ Smiřice slavnostně uvítány mezi řady smiřických občánků tyto děti: Veronika Kolmanová, Tomáš Hlaváček, David Čermák, Rozárie Brzková, Jonáš Suchý a Dominik Hanzlíček.

Všem občánkům blahopřejeme.

Z našich řad odešli

(září–listopad 2008)

v září – Lubomír Šteffen

v říjnu – Jana Hažová, Renata Dušková, Jozef Darjanin, Vlasta Hlavová

v listopadu – Jaroslava Smékalová

Děkujeme pozůstalým, kteří nám dali souhlas s uveřejněním jmen do společenské rubriky.

Sňatky

(září–listopad 2008)

05.09.	zámecká kaple	Jiří Zýka, Hradec Králové Zdeňka Holečková, Hradec Králové
13.09.	zámecká kaple	Eva Pinkasová, Hořiněves Patrik Pavlista, Předměřice nad Labem
18.10.	obřadní síň	Nikola Berkiová, Jaroměř Roman Oláh, Smiřice
18.10.	obřadní síň	Šárka Fialová, Hořiněves–Jeřičky Rastislav Stúpal, Hořiněves–Jeřičky
08.11.	obřadní síň	Jana Toráčová, Jičín Aleš Hak, Račice nad Trotinou
08.11.	zámecká kaple	Lucie Chlumecká, Litice nad Orlicí – Záchlumí Josef Bouška, Vysoké Mýto
22.11.	zámecká kaple	Šárka Havelková, Holohlavy Filip Vávra, Hodonín

Smaragdová svatba

Dne 22. listopadu 2008 v zámecké kapli Zjevení Páně ve Smiřicích oslavili smaragdovou svatbu – 55 let společného života manželé

Marta a Otokar Ježkovi ze Smiřic.

Touto cestou ještě jednou srdečně blahopřejeme a do dalších společných let přejeme hodně zdraví a spokojenosti.

Pro zajímavost uvádím počet uzavřených sňatků ve Smiřicích v období let 1980–1988:

1980 – 38 sňatků, 1981 – 38 sňatků, 1982 – 39 sňatků, 1983 – 49 sňatků, 1984 – 54 sňatků,
1985 – 43 sňatků, 1986 – 51 sňatků, 1987 – 52 sňatků, 1988 – 49 sňatků

Počet narozených dětí ve Smiřicích v období let 1980–1988:

1980 – 75 dětí, 1981 – 53 dětí, 1982 – 47 dětí, 1983 – 57 dětí, 1984 – 47 dětí, 1985 – 53 dětí,
1986 – 42 dětí, 1987 – 57 dětí, 1988 – 51 dětí

Nezapomeňte na povinnou výměnu občanských průkazů

Občanský průkaz vzor 94 – občanské průkazy vydané do 31. prosince 2003 – **jejich platnost skončí 31. prosince 2008**

Tyto občanské průkazy jsou platné

Občanský průkaz se strojově čitelnými údaji (vzor 2000) – platí po dobu v něm uvedenou (tyto občanské průkazy nepodléhají výměně) – byl vydáván od srpna 2000. Je ve formě zalaminované karty o rozměrech 74 x 105 mm se zaoblenými rohy. Rozměry papírového jádra jsou 68 x 99 mm (mezinárodní formát ID2).

Všem občanům přeji příjemné prožití vánočních svátků a v novém roce 2009 hodně štěstí, zdraví a spokojenosti.

Etela Koldrtová

SMIŘICE

KULTURNÍ A SPOLEČENSKÉ AKCE
prosinec 2008 - 1. čtvrtletí 2009

17.12. 18⁰⁰	ADVENTNÍ KONCERT F. X. Brixi - Missa pastoralis in D, J. Pavlica - Missa brevis (pastorál. mše) Zámecká kaple Zjevení Páně - Předprodej v KD Dvorana
18.12. 18⁰⁰	Vánoční vystoupení žáků ZUŠ Smiřice Zámecká kaple Zjevení Páně - vstupné dobrovolné
	Plesová sezóna v KD Dvorana 3. ledna Myslivecký ples (MS Smiřice) 9. ledna Myslivecký ples (MS Skalce) 16. ledna Myslivecký ples (MS Smržov) 23. ledna Myslivecký ples (OMS Hradec Králové) 30. ledna Myslivecký ples (MS Okrouhlík - Rusek) 31. ledna Ples Obecního úřadu Skalce 6. února Reprezentační ples (fa IDC-FOOD Újezd) 20. února Maturitní ples (Střední škola potravinářská Smiřice) 21. února Reprezentační ples (TEROP Smiřice) 27. února Ples MěKS Smiřice Začátky plesů jsou ve 20 hodin.
10.2. 19⁰⁰	1+1=3 Komedie v podání Divadla Kompanyje Praha, rež. R. Štolpa - KD Dvorana
14.3. 19⁰⁰	Taneční zábava Pořádá Myslivecké sdružení Smiřice - KD Dvorana

Zprávy z Obecního úřadu Holohlavy

Internetové stránky obce změnily svůj vzhled

Od poloviny listopadu letošního roku se mohou oficiální internetové stránky obce Holohlavy pochlubit novou, moderní grafikou. V záhlaví stránek naleznete netradiční pohled na kostel sv. Jana Křtitele, dominantu naší obce, a jeho blízké okolí. Podklad tohoto obrázku tvoří výřez historické mapy

z 18. století a v pravé části celé kompozice se promítají fotografie typické pro obec a zachycující její současnost a historii.

Další novinkou je dělené hlavní menu umožňující větší přehlednost stránek. V horním menu naleznete vše o činnosti obecního úřadu a postranní menu je zaměřeno na informace z dění v obci.

Z nově vytvořených oddílů doporučuji nahlédnout do **Fotoprůvodce obcí Holohlavy**, který mapuje současnost a historii Holohlav a do oddílu **Kulturní a stravovací středisko obce Holohlavy**, který poskytuje veškeré informace o tomto zařízení. Rád bych také upozornil naše spoluobčany na nový oddíl **Návštěvní kniha** v horním menu a pokusil se stručně vysvětlit jeho význam.

Návštěvní kniha slouží pro snadný a rychlý písemný kontakt občanů s Obecním úřadem Holohlavy formou veřejné diskuse. Budeme potěšeni, vyjádříte-li vaše nápady a připomínky k dění v obci. Pro naši práci je důležité znát vaše názory, byť by obsahovaly i oprávněnou kritiku. Na vaše náměty či dotazy se budeme snažit co nejrychleji odpovídat. Konstruktivní příspěvky se mohou stát předmětem jednání zastupitelstva obce.

Vážení spoluobčané, čtenáři Zpravodaje a návštěvníci našich stránek, závěrem vám přeji hezké a ničím nerušené vánoční svátky, úspěšné vykročení do nového roku a těším se na setkání s vámi na internetových stránkách obce Holohlavy v roce 2009.

Mgr. Josef Hájek, místostarosta a správce internetových stránek obce Holohlavy

V nové ulici Lipová se už začíná stavět

Od začátku října začali někteří stavebníci připravovat své parcely pro stavbu, někteří již budují základy, část stavebníků shání ke stavbě potřebná povolení a část majitelů parcel si nechává na dlouhé zimní večery čas na rozmyšlenou, jaký dům by jim nejlépe vyhovoval.

Z původního počtu 19 stavebních parcel se nám v období od začátku srpna do konce listopadu podařilo prodat 14 stavebních pozemků. K prodeji tak zbývá jedna parcela vpravo u vjezdu do ulice Lipová a čtyři parcely u trati ČD. Podobně jako se obchodníci řídí oblíbeným heslem „Každé zboží si najde svého zákazníka“, i my pevně věříme, že zbylé parcely najdou svého majitele. Určitě je lepší bydlet u elektrifikované trati, kde jednou za hodinu projede vlak, než u frekventované silnice.

Chtěl bych ještě zmínit i výstavbu v lokalitě U Jordánu, kde firma Fortel s.r.o. na části stavebních parcel staví domy na klíč a část parcel rozprodává zájemcům o stavbu „ve vlastní režii“. Právě v této lokalitě se v současné době mnoho domů kolauduje a tak jistě šťastní majitelé již o letošních Vánocích rozsvítí vánoční stromek v „novém“.

Kulturní a stravovací středisko je v plném provozu

Jako liché se ukázaly obavy některých spoluobčanů, že budova bývalé hospody č. p. 36 rekonstruovaná a přestavěná obcí na Kulturní a stravovací středisko obce Holohlavy bude nevyužitá a její provoz bude prodělečný.

Po čtyřech měsících provozu můžeme konstatovat – neproděláváme. Ceny jídel a pronájmu sálu jsme se snažili nastavit tak, aby byly pokryty náklady na provoz a zároveň byly přijatelné i pro zákazníky. Pronájem sálu za 200,– Kč/hodinu ve srovnání s okolními zařízeními je cenou velmi slušnou i s ohledem na jeho vybavení (výčep, pódium, projekční plocha, držák dataprojektoru, přilehlá šatna, bezbariérový přístup). A za cenu 49,– Kč – respektive 54,– Kč (při konzumaci oběda v naší jídelně) se v širokém okolí při výběru ze tří jídel denně také nenajíte. Musíme doufat, že ceny energií nebudou příliš narůstat a my u nastavených cen zůstaneme co nejdéle.

Během týdne se v kuchyni uvaří a vydá kolem 250 obědů denně. A to se nám zatím nepodařilo navázat spolupráci s některými výrobními podniky v okolí, které dovážejí obědy z daleko větších vzdáleností. Bohužel vedení těchto podniků nechce akceptovat přání svých zaměstnanců stravovat se právě u nás. Přitom již zmínění zaměstnanci se během svého volna stravují v naší jídelně a mohou porovnávat. Snad to nebude znít neskromně, ale musíme si přiznat, že dle jejich názorů (a není jich málo) naše strava oproti jejich podnikové jednoznačně vítězí nejen co do kvality, ale i ceny.

Nezahálejí ani prostory sálu. Během týdne se jeho část využívá jako jídelna. O víkendech se zde již několikrát konaly srazy bývalých spolužáků, rodinné oslavy a samozřejmě i svatební hostiny. Při pořádání svatebních hostin využívají zákazníci naší kuchyně a našeho personálu, který jim připraví hostinu „ušitou na míru“ jejich požadavkům. Při velkých akcích pomáhají se zajišťováním jejich průběhu studenti Střední potravinářské školy ve Smičicích. Na tomto místě bychom chtěli poděkovat vedení střední školy za vstřícnost a současně i studentům za výborně odvedenou práci.

5. prosince uspořádal Obecní úřad Holohlavy ve spolupráci s holohlavskou firmou TROTINA Auto s.r.o. v prostorách sálu Mikulášskou nadílku pro holohlavské děti ve věku od 1 do 10 let. Děti byly obdarovány Mikulášem a po skončení nadílky si zaskotačily společně s čerty při Čertovské diskotéce. Poděkování patří již výše uvedené firmě TROTINA Auto za obstarání dárků a zajištění Mikuláše a jeho čertovského doprovodu a dále pracovníkům společnosti Služby obce Holohlavy za zajištění občerstvení.

Na zimní období jsou v Kulturním a stravovacím středisku naplánovány tři plesy. Jedná se o ples holohlavských hasičů, ples ve spolupráci Českého svazu žen Holohlavy a Obecního úřadu Holohlavy a ples Mysliveckého sdružení v Habřině. Přeji bychom si, aby sál, jehož kapacita činí

cca 104 míst, byl zaplněn do posledního místečka a účastníci zmíněných akcí odcházeli s pocitem příjemně prožitého večera.

Jediné, co našemu Kulturnímu a stravovacímu středisku chybí, je jeho výstižný a zároveň i důstojný název. Nějaké nápady se k nám již dostaly, ale stále to není to „správné ořechové“.

Jeden námět pro ilustraci – Kulturní a stravovací dům RADOST. A proč radost :
– když se dobře najím, udělám si RADOST
– když se dobře pobavím, udělám si RADOST
a když se „ožeru“, udělám si

Co vy na to vážení čtenáři a spoluobčané? Líbí či nelíbí? Máte jiný nápad? Sdělte nám ho, budeme rádi.

Ohlédnutí za „Sjezdem bývalých žáků naší školy“

Mnozí účastníci této akce v dobrém vzpomínají na setkání se spolužáky po mnoha letech, na připravený program, výstavku dobové třídy, dokonale zařízenou a vybavenou hasičskou zbrojnicí, na pohoštění v novém Kulturním a stravovacím středisku a v neposlední řadě i na výstavku dochovaných kulís loutkového divadla, které mělo v minulém století v naší obci velkou tradici. Díky „Sjezdu“ mohly kulisy po mnoha letech spatřit světlo světa a staly se předmětem zájmu i pracovníka Státního památkového ústavu v Josefově, který požádal obec Holohlavy, zda by téměř sto let staré kulisy mohly rozšířit expozici v divadelním sále na zámku v Hrádku u Nechanic. Díky tomu se tyto exponáty již nevrátí do skladu obecního úřadu, kde by na ně po další desetiletí padal prach zapomnění, ale budou vystaveny na obdiv všem návštěvníkům zámku v Hrádku u Nechanic. Navštívíte-li v budoucnu se svými potomky zámek, vězte, že část expozice divadelního sálu je právě od nás, z Holohlav.

Jediné, co si obec Holohlavý ponechala, je stará divadelní opona s motivem bývalé farské zahrady a kostela sv. Jana Křtitele, která zůstane připomínkou starých dobrých holohlavských divadelních časů, bohužel dnes již těžko obnovitelných.

Drakiáda 2008

Pod patronací členky zastupitelstva obce Holohlavý Mgr. Dagmar Jakubské, ředitelky MŠ Holohlavý Renáty Smotlachové a paní Jany Tiché pořádala 21. září 2008 obec Holohlavý již druhý ročník Drakiády. Za příjemného a slunného odpoledne, při výborných povětrnostních podmínkách, se sešlo na louce U Kříže asi 80 dětí a rodičů. Každý ze soutěžících, kterému se podařilo dostat draka do vzduchu, obdržel diplom a sladkou odměnu. Zvláštní cenu obdrželi majitelé draků vlastní výroby. Na závěr celé akce si každý účastník opekl chutnou uzeninu. Poděkování patří všem, kteří se podíleli na přípravě akce a firmě CORNER AUTO HIFI Petr Charvát, která akci sponzorovala.

Příprava rozpočtu na rok 2009

Rok se pomalu sešel s rokem a my opět plánujeme, jak bychom naši obec ještě více zvelebili. Příští rok se však nebude nést v duchu velkých investičních akcí, jako tomu bylo letos. Musíme se zaměřit na akce, které jsou sice menšího rozsahu, ale co do významu jsou také velmi důležité. Jedná se především o opravy chodníků v prostoru od ul. Na Lávkách směrem ke Brodku, realizaci I. etapy výstavby chodníků v lokalitě U Jordánu a opravu vozovky v ul. Kršovka (část této ulice leží na katastru Holohlav). Z dalších akcí můžeme jmenovat například výsadbu zeleně na hřbitově a výměnu poškozených stromů za nové v kaštanové aleji v ulici Dlouhá.

V neposlední řadě je naší povinností pomoci zachránit poškozenou střechu věže kostela sv. Jana Křtitele. Musíme si uvědomit, že tato dominanta obce je naší nejstarší kulturně historickou památkou, jejíž počátky se datují od 14. století. Proto budeme spolupracovat s katolickou církví při jednáních o získání dotací na opravu střechy věže. Je velmi pravděpodobné, že se v budoucnu bude obec částečně finančně podílet na opravách.

V příštím roce chceme učinit první krok k výstavbě sportoviště na nevyužitě louce proti lokalitě U Jordánu. S ohledem na skutečnost, že budeme žádat dotaci na jeho výstavbu, musíme mít dobře vypracovaný projekt. Před zadáním projektové dokumentace bychom však chtěli společně se spoluobčany dořešit, jaké druhy sportu by zde chtěli provozovat, jak by mělo vypadat dětské hřiště pro ty nejmenší, a také jak zabránit projevům chuligánství a vandalství, které se v naší obci stále častěji objevují. Širší informace o připravované výstavbě sportoviště se, vážení spoluobčané, dozvíte v připravovaném interním holohlavském věstníku, který obdrží každá holohlavská domácnost před vánočními svátky, stejně jako v loňském roce. Zde naleznete také např. rozpis svozů komunálního odpadu, ceny za svoz a mnoho dalších užitečných informací.

Plánovanou výstavbu retenční nádrže u Chloumku, která měla sloužit jako záchytná nádrž pro 40 000 m³ možné přivalové vody potoka Jordán, nebude možné realizovat. Při jednáních ohledně

přípravy projektu nám Východočeská plynárenská a.s. sdělila, že v místech plánované nádrže vede vysokotlaký plynovodní řad, který není možné přeložit a z tohoto důvodu obec Holohlavy nezíská od plynáren povolení na výstavbu nádrže.

Závěrem chci poděkovat jménem Obecního úřadu obce Holohlavy, členů zastupitelstva obce Holohlavy a konečně i jménem svým všem dobrým lidem, spolkům, organizacím a místním podnikům a podnikatelům, kteří nám v roce 2008 při našich akcích pomáhali, podporují a využívají naše Kulturní a stravovací středisko a přeji jim příjemné prožití Vánoc a úspěšný rok 2009.

Také vám, vážení spoluobčané a čtenáři Zpravodaje, přeji hezké a klidné vánoční svátky a v roce 2009 pevné zdraví, mnoho úspěchů, příjemných zážitků, dobrých zpráv a optimismu. Doufám, že do nového roku vykročí každý z Vás tou správnou nohou.

Miloš Malínský, starosta obce Holohlavy

Zprávy z mateřinky v Holohlavech

V době, kdy listujete tímto číslem Zpravodaje, budou přede dveřmi jedny z nejhezčích svátků – Vánoce a s nimi i poslední dny tohoto roku.

Dovolte mi podělit se s vámi o zážitky a několik snímků z letošního archivu mateřské školy z období podzimu očima dětí:

Zářijová Drakiáda U Křížku se povedla, 25 draků se vznášelo na zamračené obloze a jejich majitelé byli s jejich letovými vlastnostmi po právu spokojeni.

Již 4. rokem spolupracujeme s Centrem ekologické výchovy Sever v Hradci Králové. Jeho pracovníci zajišťují se vzdělávacím programem do mateřské školy a jednou ročně na podzim jedeme my za nimi. Jezdíme vlakem a místní dopravou, je to vždycky veliká výprava a hlavně legrace. Letos jsme takto navštívili projekt Strom a zkusili vyrobit ruční papír.

Taky jsme vyzkoušeli, jaké to je hrát si v solné jeskyni v mořské soli. Bylo to jako v pohádce! Kůží a nosem jsme pravidelně dýchali jód a další minerály a naše tělo prý ještě získá sílu na boj proti nemocem. A to je prima!

Blíží se Advent a čas svítilniček. Tak proč si nějakou vlastnoručně nevyrobit? S rodiči na tvořivých dílnách to šlo báječně.

Každý měsíc k nám do školky chodí na návštěvu speciálně vycvičení pejsci Ben, Amigo a Rony. Jsou hodní a spolu s nimi se učíme, jak se k pejskům chovat, hrajeme si s nimi, závodíme a mazlíme. Jsou to naši čtyřnozí kamarádi. Paní učitelky tomu říkají canisterapie. Mnozí z nás se pejsků přestali bát, víme, že je nemáme dráždit, ubližovat jim a cizí pejsky že máme nechat na pokoji.

Víte co to znamená, když se v naší školce vyhlásí barevný den? To si musíme vzít na sebe něco v barvě, která se vyhlásí a naše učitelky pro nás vymyslí soutěže a legrácky. Už jsme měli Oranžový den, kdy jsme navíc k veselým hrám ještě na zahradě pekli v popelu brambory a pak společně vyráběli obřího dýňáka. Spolu s rodiči jsme pak ještě doma vyrobili spoustu mrňavých panáčků z okrasných dýní, které nyní máme vystavené po celé chodbě školky.

Červený den byl zas na téma Zdraví a zdravé věci a mrkejte, sami jsme vyráběli zdravé mlsání, hráli hry a mrkejte, jak naši nejmenší kamarádi úplně sami dovedli společně polepit velké srdce!

V prosinci si užijeme adventních svátků – Barboru, Mikuláše – oba k nám do školky chodí na návštěvu s dobrůtkami. Barbora tajně v noci a Mikuláš sám osobně. Předvedeme jim rádi, co nacvičujeme na vánoční besídku. Taky pečeme cukroví, aby si rodiče na besídce pochutnali. No a taky píšeme Ježíškovi, vlastně kreslíme, co si přejeme pod stromeček.

Přeji vám, vážení čtenáři, příjemně prožité Vánoce a Silvestra plného pohody a radosti, abyste při předvánočním shonu a nákupu dárků pro svoje nejbližší našli i trochu času navíc nejen pro ně, ale i pro sebe, protože čas je to nejcennější, co někomu a sami sobě můžeme darovat a nikde se nedá koupit. Navíc děti na čas strávený s mámou a tátou vzpomínají ze všeho nejvíc.

Stejně tak přeji pohodové Vánoce a v novém roce 2009 hodně zdraví a úspěchů všem zaměstnancům MŠ Holohlavy, členům obecního zastupitelstva Holohlav, zaměstnancům obecního úřadu a také všem sponzorům a rodičům dětí za jejich práci, pomoc při různých akcích, vstřícnost a sponzorské dary pro děti. A dětem, nejen těm z naší školky, nádherné Vánoce a spoustu splněných přání.

Renáta Smotlachová, řed. MŠ, Holohlavy

Ze života základní školy

Adopce na dálku

Koncem srpna jsme obdrželi dopisy od naší sponzorované indické holčičky Moniky, od misionářky a vysvědčení s hodnocením ze školy st. Peter and Paul's School, kde se Monice podařilo úspěšně ukončit první rok své školní docházky. S radostí jsme četli, že je Monika velmi bystrá

a snaživá. V konečném hodnocení stálo, že dělá pokroky a má předpoklady k úspěšnému studiu. Dále jsme byli informováni o tom, co vše bylo financováno z naší sponzorované částky 5 tisíc Kč (školní poplatky, uniforma, pomůcky, taška, boty a drobné dárky). Ve svém dopise v tamilštině, který byl přeložen do angličtiny, nám poděkovala za finanční podporu. Pokud bude moci pokračovat ve studiu, chtěla by se stát učitelkou tělesné výchovy. Moniku chceme i nadále finančně podporovat, aby jednou mohla vést lepší život než její rodiče.

Plavecký výcvik

Žáci 2., 3. a 4. tříd se každoročně těší na pokračování plaveckého kurzu. Od září do listopadu probíhá již tradičně výuka plavání v Dobrušce. Nezkušení plavci se seznamují s pobytem v bazénu a postupně se zdokonalují, zkušenější trénují další plavecké disciplíny, nechybějí samozřejmě ani skoky do vody. Na závěr kurzu každý plavec dostane „Mokré vysvědčení“ s oceněním dosažených výkonů.

Božena Němcová v projektu 8.–9. ročníku

Dne 23. září navštívili žáci 9. tříd Českou Skalici a Ratibořice jako součást dvoudenního projektového vyučování. V Muzeu B. Němcové si vyslechli podrobný výklad o životě a díle naší

významné spisovatelky a plnili úkoly spojené s její tvorbou. V Ratibořicích si prohlédli okolí zámku, sousoší Babička s dětmi, Viktorčin splav a domek na Starém bělidle. Budoucí středoškoláci si tak více uvědomili vztah národní spisovatelky k našemu kraji, pochopili její těžký život a tvorbu pro děti i dospělé.

Dějepisné exkurze

Na podzim se uskutečnily tradiční dějepisné exkurze. Žáci sedmého ročníku si oživilo učivo antiky v Galerii antického umění v Hostinném, kde obdivovali krásu antických soch. Při cestě navštívili výrobu vánočních ozdob ve Dvoře Králové. Velmi je mrzelo, že foukači skla onemocněli, takže neviděli vyfukování skla. Žáci měli možnost si sami vyzkoušet zdobení ozdob, a tak o letošních Vánocích mnohé stromky zkrášlí vlastnoručně malované ozdoby.

Šesté ročníky se vydaly po probrání učiva neolitu do Centra experimentální archeologie do Všestaru. Program obsahoval dvě části. Po zhlédnutí videa s výkladem o stavbě neolitické osady si žáci tuto osadu prohlédli. Na konci programu si vyzkoušeli sekání pravěkými sekyrkami, tkaní, broušení kamene a samostatně si prohlédli polozemnici a rondel.

Exkurze na hvězdárnu

Žáci 5. ročníku v rámci výuky přírodovědy jezdí každoročně na hvězdárnu do Hradce Králové. Letošní exkurze začala v promítacím sále, kde zhlédli nový film o vesmíru vytvořený počítačovou technikou s nejnovějšími poznatky tohoto oboru. Následně jim byly ukázány modely jednotlivých planet. Na pohyblivém modelu Slunce – Země – Měsíc si zopakovali učivo o střídání dne a noci i ročních období. Zajímavé bylo také seznámení s největším hradeckým dalekohledem. Škoda, že samotné pozorování se nemohlo pro nepřízeň počasí uskutečnit. Nadšení nastalo v Planetáriu, kde se před dětmi postupně střídala souhvězdí na letní i zimní obloze. Nakonec se uskutečnila procházka po části naučné stezky. Program na hvězdárně byl i letos pro děti poučný, srozumitelný a poutavý. Někteří se rádi na hvězdárnu vracejí v doprovodu svých rodičů, sledují noční pozorování hvězd nebo programy o vesmíru.

Daneta ve Smiřicích

Základní a praktická škola Daneta z Hradce Králové slaví v letošním roce 15 let své existence a její pěvecký sbor Daneťáček 5 let svého výročí. Je poctou pro naši školu, že se Daneta rozhodla své výročí oslavit ve společnosti smiřických žáků v zámecké barokní kapli. Slavnostní koncert začal představením pro žáky a klienty Danety a vrcholil zpíváním pro žáky naší základní školy. Dětem z Danety poděkovali žáci 9. B a 6. B krátkým hudebním vystoupením, složeným ze sborového zpěvu a hry na hudební nástroje. Poděkování patří Městskému úřadu, který Danetě umožnil oslavu jejich výročí v naší kapli.

Drakiáda

V sobotu 11. října proběhla v prostorách Biocentra Obora školní drakiáda. Cenu za nejkrásnějšího draka získal Toník Košař, Simonka Dostálová a Natálka Justová. Poté vynaložili rodiče s dětmi značné úsilí, aby dostali draky na oblohu. A v mnoha případech se zadařilo. Nejvýše vyletěl drak Bětušce Medkové, Denisce Kodytkové, Honzíku Svatoňovi a znovu zabodovala Simonka Dostálová. Koho přece jenom drak neposlouchal, mohl zkusit svou šikovnost v doplňkových soutěžích, kterých se zúčastnili také rodiče. Sobotní odpoledne si nakonec každý užil, děti vyhrály sladkosti a dospělí se na chvíli vrátili do dětských let. Celým programem nás provázelo krásné slunečné počasí a dobrá nálada. Těšíme se na další společné akce.

Testování žáků 9. ročníku

21. listopadu proběhlo už tradiční testování znalostí vycházejících žáků v matematice, českém jazyce a obecních studijních předpokladech. Výsledky testů Scio žáci obdrží ještě před uzávěrkou přihlášek na střední školy a některým mohou pomoci při výběru dalšího studia.

Sběr kaštanů

V letošním školním roce se opět uskutečnil sběr kaštanů. Žáci nasbírali celkem 2 064 kg. Nejvíce opět nasbíral Vojtěch Jiránek z 3. A (275 kg), na druhém místě se umístil Ondřej Dospěl z 2. třídy a třetí místo obsadil Imrich Pirták ze 6. B. V soutěži třídních kolektivů byli nejlepší žáci z 2. třídy, dále z 3. A a 1. B. Kaštany si odvezli zaměstnanci KRNAPu a moc nás prosili o sběr i v příštím školním roce.

Mgr. Petr Rohlena, ředitel školy

Zprávičky z Mateřské školy ve Smiřicích

Podzim na strakaté kobyle jede

Přišel i k nám do mateřské školy barevný a plný překvapení. Stromy se oblékly do pestrého šatu a šustící listí vybízelo ke hrám. Strom – to je téma, které nás bude provázet po celý rok. Budeme jej pozorovat ve všech ročních obdobích. Vše vyvrcholí výstavkou fotografií „Nejkrásnější strom ze Smiřic“, na níž se budeme podílet my, děti, spolu s rodiči. Na školní zahradě si Berušky (to jsou ti nejmenší) vybrali smrk, Včeličky břízu a Žabky jabloň. Ozdobili jsme je barevnými stužkami, aby každý věděl – tento strom je náš.

A pak se naše chodba změnila ve výstavní síň. To předškoláci vyhlásili podzimní jablíčkování. Vše vonělo a každý se rád zastavil, prohlížel a chválil. Na závěr jsme s učitelkami upekli závin a po vzájemném ochutnávání se po něm jen zaprášilo.

Naše školka žije i kulturou. Navštívili jsme divadelní představení „O perníkové chaloupce“ a Vodníček, který chránil rybníček, nás učil, jak se starat o přírodu. Však my už dávno víme, že papír ve školce nepatří do koše, že si svítíme jen tam, kde jsme, že voda neteče, když se nemýjeme.

Stále něco vyrábíme, kreslíme, modelujeme, zapojujeme se do různých výtvarných soutěží, např. „Namaluj sluníčko“. Jak jsme šikovní, můžete ohodnotit při návštěvě Dvorany.

Naši kamarádi ze školky pásmem básniček přivítali nejmenší občánky a milým vystoupením potěšili i starší občany při jejich předvánočním posezení.

No vidíte, Vánoce již ťukají na dveře. Moc se těšíme na pečení cukroví, vánoční dílny, které chystáme pro mamky a tatky a hlavně na dárečky.

Všichni Vám přejeme veselé svátky plné pohody.

Adélka Vsetečná

Knihovna

CHCEŠ-LI VYLUŠTIT KNIHOVNICKOU HÁDANKU, NAPIŠ RECEPT NA POMAZÁNKU aneb POPROS MAMKU O RECEPT NA SLANOU MŇAMKU!

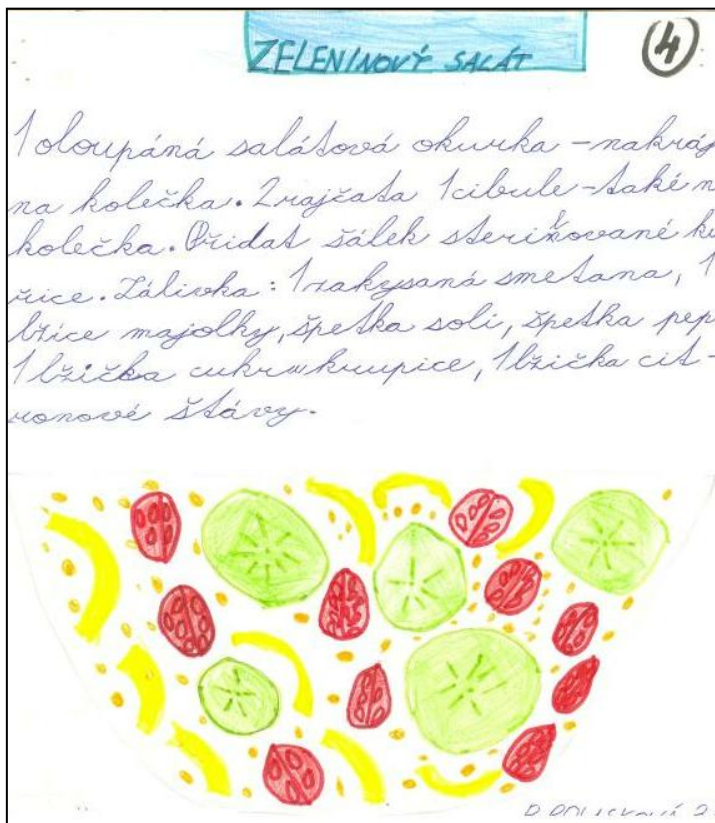
Tak jsme nazvaly již třetí kolo naší kulinářské soutěže, která byla vyhlášena v měsíci říjnu, v rámci knihovnických dnů. Děti na připravené čtvrtky sepisovaly recepty na pomazánku, salát či jiné slané pohoštění. Svůj kulinářský výtvar pak doplnily i originálními ilustracemi. Všechny recepty byly obodovány a ty nejlepší pak i vyzkoušeny. 1. prosince měli možnost čtenáři slané dobroty ochutnat a tajným hlasováním určit vítěze. Nejvíce chutnal ZELENINOVÝ SALÁT od Barborky Rouskové.

Čtvrtek 4. prosince patřil žákům 4. tříd smiřické základní školy. Protože mnozí byli v knihovně poprvé, dozvěděly se děti spoustu informací nejenom o knihovně, ale i o tom, jak se stát čtenářem. A pak už jsme se všichni ocitli ve „SVĚTĚ POHÁDEK“, pro děti jsme totiž připravily pásмо soutěží a her. Děti si tak měly možnost změřit své pohádkové znalosti. Vítězná družstva získala kromě sladké odměny i diplomy a malý dáreček.

Vánočně vyzdobená knihovna, koledy a vonné svíčky, to vše pomohlo navodit příjemnou adventní náladu. Protože k VÁNOCŮM patří stromeček a dárky, i my jsme našim malým čtenářům nadělovaly, ti nejpilnější měli možnost vybrat si dáreček pod stromečkem. I když do ŠTĚDRÉHO DNE chybělo ještě několik dnů, to zvláštní kouzlo, které se připisuje právě tomuto dni, se přeneslo i k nám do knihovny a všem nám bylo moc hezky.

VÁŽENÍ ČTENÁŘI A NÁVŠTĚVNÍCI KNIHOVNY, PŘEJEME VÁM KRÁSNOU A KLIDNOU ATMOSFÉRU VÁNOC A HODNĚ ZDRAVÍ V NOVÉM ROCE 2009.

Ilona HUŠÁKOVÁ a Leona ROUSKOVÁ

Svaz důchodců ČR MO Smiřice

1. Mezinárodní den seniorů

Letos se tento významný den připomíná už po osmnácté. Tradicí se stal v roce 1990 na základě rozhodnutí Valného shromáždění OSN. Důvodem pro toto rozhodnutí byla skutečnost, že starších lidí, díky prodlužování lidského života, přibývá a jejich podíl na celkové populaci narůstá.

V minulosti byla péče o seniory záležitostí rodiny. Ta má i nadále důležitou roli, ale vzhledem k rostoucímu počtu seniorů už nelze nechat vše jen na ní. Řešit otázky spojené se stárnutím populace je celospolečenským úkolem.

Není jen záležitostí vlády a jejího postoje k potřebám a požadavkům seniorů. Nutná je a bude i občanská angažovanost, a to i samotných seniorů.

2. 7. sjezd Svazu důchodců ČR v Praze konaný 16. 10. 2008

Byly provedeny volby Ústřední rady SD ČR v počtu 15 členů (dosud bylo 21 členů) a byli oceněni zasloužilí členové. Došlo na schválení nových Stanov SD ČR na další tříleté období a zásad hospodaření. Na závěr sjezdu byl schválen program na další období, usnesení a závěr sjezdu. Novým předsedou SD ČR byl na sjezdu zvolen Ing. Pospíšil z Frýdku Místku. Sjezdu se zúčastnila i paní Vlasta Kučírková.

3. Školení členů KR Svazu důchodců ČR v Náchodě na Vyhlídce

Školení se uskutečnilo v době od 6. do 17. listopadu 2008. Bylo zapláceno z Grantu Evropské unie. Tohoto školení se zúčastnilo i 15 seniorů z Polska. Školení se zúčastnila i paní Vlasta Kučírková. Další takovéto tři akce se uskuteční ještě do konce roku 2008.

4. Pozvání naší organizace na Den seniorů v polském městě Boguszków-Gorce

Toto setkání našich a polských seniorů se uskutečnilo 22. listopadu od 16 hodin a z naší organizace se zúčastnilo setkání 14 členů (11 žen a 3 muži). Cílem setkání bylo mimo jiné navázat spolupráci s polskými seniory.

5. V roce 2009 chce naše organizace uskutečnit dvoudenní zájezd na jižní Moravu s návštěvou sklípku ve Valticích. Akce se uskuteční podle zájmu členů. Plán dalších akcí pro rok 2009 bude projednán na výroční členské schůzi v únoru 2009. Bylo by dobré, aby si členové připravili náměty pro naši další činnost.

6. Časopis Doba seniorů vychází každý měsíc. Pro seniory v něm vychází mnoho zajímavých věcí. Časopis lze za 10,- Kč koupit i ve Smiřicích v trafice p. Černého.

Vlasta Kučírková, předsedkyně místní organizace SD ČR, Anežky Malé 279, Smiřice

Jak jsme volili do zastupitelstva kraje

I když od voleb do zastupitelstva kraje uplynuly skoro dva měsíce, možná, že vás ještě bude zajímat, jak jsme volili my ve Smiřicích. Výsledky voleb ve Smiřicích se neliší o mnoho od celostátního průměru. Je vidět, že i voliči ve Smiřicích si přáli změnu. Čas ukáže, zda budou naplněna všechna očekávání. Celosvětová hospodářská situace naznačuje, že nikde nebude dost financí na rozdávání. Pokud se přidá na jedné hromádce, bude chybět na druhé. Průzkumy naznačují, že i domácnosti budou více šetřit.

Č.	Název strany	Hlasů	%
1	KSČM	129	15,14
3	SNK Evropští demokraté	26	3,05
7	Volba pro kraj	42	4,92
13	Nezávislí	20	2,34
18	Strana zelených	31	3,63
32	Strana zdravého rozumu	7	0,82
33	Sdruž. pro republiku – Republ. strana Čsl.	4	0,46
37	SDŽ – Strana důstojného života	26	3,05
42	Volte Pr. Blok – www.cibulka.net	7	0,82
47	ODS – Občanská demokratická strana	206	24,17
48	ČSSD – Česká strana sociálně demokr.	305	35,79
50	Koalice pro Královéhradecký kraj	38	4,46
53	Dělnická strana – zrušení popl. ve zdrav.	11	1,29

(mv)

70 let kuželkářů ve Smiřicích

Hra v kuželky patří k nejstarším sportům na světě. První zprávy o kuželných pocházejí již ze 12. století př. Kr. Dovídáme se o nich i ze středověkých kronik. Tuto hru zaznamenali ve svých dílech i naši spisovatelé – mezi nimi např. Jan Neruda a Božena Němcová. Hra v kuželky bývala však nejdříve více zdrojem zábavy než sportem při hostincích. Opravdový kuželkářský sport se začal v českých zemích rozvíjet až kolem roku 1937. K dalšímu většímu rozšíření kuželek jako sportu došlo až po druhé světové válce.

Ve Smiřicích se kuželky hrávaly také odedávna. Nejdříve však bývala tato hra provozována při hostincích. Jednalo se však více o zábavu než o sport. Ve Smiřicích byla hra v kuželky hrávána u čtyř hostinců (jednalo se o jednodráhy): U Dvorany, U Andrejsků, U krásné paní a Na Lednici (to je místo současné kuželny). Na všech kuželnách ve Smiřicích se jednalo v podstatě o hazardní hry. Koulelo se pouze do sedmi kuželek a hrávalo se o peníze. Četní přihlížející sázeli na hráče. Sázeli na to, kdo hodí víc anebo na to, kolik shodí kuželek. Profit z toho měli hráči, hostinský i sázející. Hostinský měl díky těmto hrám zaručenou návštěvnost a tím i zisk.

Organizovaně se začaly ve Smiřicích kuželky hrát až od roku 1938. Dostala se mi do rukou stará ručně psaná kronika kuželkářského kroužku, ve které je možno se dočíst o začátcích tohoto sportu ve Smiřicích. První úhledně psané zápisy jsou z pera p. Františka Spurného (otec a děda dnešních smiřických mistrů sklenářů).

Dovídáme se zde, že se 16. února 1938 v hostinci U Vávrů konala předběžná schůzka, na které se zájemci o kuželkářský sport radili, jak založit kroužek. Ze schůzky vzešlo usnesení, že bude nutno získat především více přátel, kteří by chtěli kuželky organizovaně hrát. Na den 14. března 1938 byla do Hotelu Andrejsek (budova bývalého kina) svolána ustavující schůzka. Po hlavním referátu, který přednesli František Malý a Jindřich Horych, bylo usneseno založit vlastní kuželkářský kroužek. Stalo se tak za přítomnosti 12 zakládajících členů. Byli to: František Malý, Jindřich Horych, Václav Dušek, Karel Novotný, Augustin Bret, Josef Kříž, František Netík, Karel Jirousek, Leopold Barnet, František Kliž st. a František Spurný.

Dalším bodem programu této ustavující schůze bylo zvolení názvu kroužku. Všichni se shodli na názvu „Kuželkářský kroužek Zálabáci Smiřice“. Prvním předsedou byl zvolen František Malý a kapitánem mužstva Jindřich Horych. Téměř každý z přítomných členů dostal nějakou funkci. Zakládající členové byli vyzváni k zaplacení řádného členského poplatku – zápisného ve výši 5,– Kč za člena jednou provždy. Ve volném rozhovoru bylo dohodnuto dostavovat se každou středu k povinnému tréninku. Neúčast bez patřičné omluvy bude trestána pokutou 2,– Kč.

Kroužek se měl čile k světu, ke konci měsíce dubna 1938 měl již 21 aktivních členů a 4 členy přispívající. Do kroužku přistoupili: Šrajer Jaroslav, Kliž František ml., Hofman Josef, Svatoň František, Zákravský Josef, Haž Jaroslav, Novák Bohumil, Hlavatý Jaroslav, Pavlát Antonín a Trtík. Jako přispívající přistoupili: Svoboda František, Šmika Jindřich, Keclík Eduard a Suchý Josef. Trénovalo se na pískovém kuželníku v Hotelu Andrejsek a v hostinci u Šmiků. Ve Smiřicích však byly i další kuželníky a sice na kopci v hostinci u Pácaltů, Na Lednici, dále v Městském hotelu (nyní Dvorana) a u Balašů („U Kristýnky“).

První zápas byl sjednán na 22. 5. 1938 s Matláky z Hradce Králové. František Spurný byl pověřen obstaráním vlaječky, která měla být předána v upomínku na první přátelský zápas. Místopředseda F. Klíž vyzval mužstvo, aby se v neděli při zápase slušně chovalo. Dále bylo odhlasováno, aby 2 nejlepší hráči hostujícího družstva obdrželi 1/8 litru likéru a nejslabší hráč krabičku oček. K úhradě všech těchto mimořádných nákladů bylo uspořádáno koulení o ceny. Na neděli byl pozván i fotograf. Kuželkáři udělali vše, aby první zápas byl vydařený a slavnostní. V neděli dopoledne Matláci nepřijeli. Bylo to pro všechny členy kroužku velké zklamání, i když k zápasu s Matláky došlo později jak na naší, tak i jejich kuželně.

Koulelo se pilně a přátelské styky byly navázány s řadou dalších kuželkářských oddílů. Koulelo se se Salátníky z Kuklen, s Babráky z Hradce Králové, Slivoni z Hořic, Žabáky z Pardubic. Dále se hrálo s Papíráky v Jaroměři, s Lišáky v Náchodě, Podoláky v Hronově. Zajíždělo se do Hradce Králové, kde byly další kroužky: Brňáci, Zálesáci, Petrof, Centrál, Drtiči ve Věkoších, a do Třebelčovic k zápasům s kuželkářskými kroužky Oreb a Dědina.

Zápasy se vesměs prohrávaly. Domácí otevřené pískové kuželníky nevyhovovaly a všechny mistrovské zápasy se musely hrát na betonových drahách na cizích plánech.

Členové kroužku snili o vlastním stánku – krytém betonovém kuželníku, kde by mohli hrát a trénovat i v zimě. Po delších úvahách a debatách padla volba na kuželník při restauraci Na lednici. Bylo to počátkem roku 1940. V té době došlo k výměně nájemce a novým hostinským se stal Sláva Šicner. Jak se později ukázalo, byl to velký příznivec kuželkářského sportu. Byla podána žádost na ředitelství státních pivovarů do Buštěhradu. Hostinec Na lednici byl pod správou smiřického pivovaru, který spadal administrativně pod Buštěhrad. Žádost byla kladně vyřízena, starostí ovšem nebylo. Největším problémem kuželkářského sportu byly, jsou a budou finanční prostředky. Peníze nutné k provozu kuželkářského sportu byly obstarávány svépomocí, zejména tzv. koulením o ceny. Po vyúčtování koulení o ceny bylo nutno zaplatit stavěči kuželek asi 20,– Kč, za propůjčení kuželníku (říkalo se také hampejzu!) Kč 30,– a pro potřebu kroužku zůstalo 80,– až 100,– Kč.

K výstavbě krytého kuželníku bylo třeba obstarat materiál a jeho zakoupení bylo nad finanční síly kuželkářů. Proto byl v březnu 1940 pozván na kuželník sládek zdejšího pivovaru p. Sokol k jednání, při kterém byl požádán o zakoupení potřebného materiálu. Předsedou kroužku byl ujištěn, že veškeré práce spojené se stavbou krytého plánu obstarají členové svépomocí.

Díky porozumění pana sládka a úsilí kuželkářů se splnil sen smiřických kuželkářů. Během velmi krátké doby si vybudovali vlastní krytý betonový kuželník pro celoroční provoz. Tak byla dne 9. června 1940 slavnostně a s pýchou zahájena činnost v nové kuželně. Při té příležitosti byla uspořádána zahradní slavnost, při které koncertoval 6členný jazz kapelníka p. Čertnera.

První slavnostní a čestný hod měl sládek smiřického pivovaru, jako dík za nemalé zásluhy na výstavbě kuželníku. Potom následovaly další čestné hody vážených smiřických občanů, podle stupně společenské důležitosti. Celkem koulelo 50 občanů, mezi nimi i starosta města Smiřic J. Čeněk a starosta Holohlav p. Krejčí.

Hlad po koulení byl takový, že musela být ustavena 2 družstva, a sice Hofmanovo a Horákovovo, do kterých byli jmenováni hráči přibližně stejné výkonnosti. Tím bylo zajištěno, že si všichni zahrají.

V roce 1941 měl kroužek 15 hráčů v A družstvu, 16 hráčů v B družstvu. Mimo to měl 35 členů přispívajících.

V roce 1942 došlo ze strany německých úřadů k zákazu činnosti a tím skončila mistrovská soutěž, ale na kuželníku bylo stále živo. Byly podnikány přátelské zájezdy. Květen 1945 – konec německé okupace. Na neděli 24. června 1945 je svolána valná hromada a kuželkářský kroužek Zálabáci zahajuje opět svoji činnost. Novým předsedou byl zvolen Josef Hlavatý. Chceme i nadále hrát

kuželky sportovně, avšak doba nás předběhla. Je třeba změnit dosavadní betonový kuželník na asfaltový, ale opět nejsou peníze na materiál. Všechny kroužky požadují podle předpisu asfaltovou dráhu. Pokud by nebyla, museli by naši kuželkáři hrát všechna mistrovská utkání na cizích drahách a ztratit výhodu domácího prostředí.

V té době se uvoluje hostinský a jednatel kroužku B. Šicner vyhovět kuželkářům i sobě a pořídit gumoasfaltový povrch dráhy na svůj náklad. Když byl kuželník díky obětavosti jednatele znovu dán do provozu, pověřila nás župa Orlická a tehdejší Svaz kuželkářů uspořádáním mistrovství jednotlivců na 100 hodů do plných. Ve Smiřicích startovalo během 5 dnů 258 závodníků. Všichni si pochvalovali dokonalý rovný povrch naší dráhy.

Rok 1948 byl rokem sjednocení tělovýchovy a kuželkáři ztratili svou samostatnost – museli se zapojit do tělovýchovné jednoty Sokol Smiřice. Někteří kuželkáři s tím nesouhlasili, ukončili členství a přestali koulet. Ti, co zůstali, nějaký čas kouleli závodně. Soupeři však byli většinou ze vzdálenějších jednot. Náklady na cestovné vzrostly tak, že kroužek to finančně neunesl a přestalo se závodně koulet. Kádr mladších a starších kuželkářů se setkával při rekreačním koulení, které přetrvávalo až do roku 1954. V roce 1955 se začalo na návrh předsedy Hlavatého koulet opět i závodně.

8. prosince 1956 se jednalo o zrušení kuželníku. ČSSS chtěly prostory kuželníku adaptovat na bytové jednotky a s těmito pracemi se mělo hned začít. Nastalo horečné vyjednávání, které vyústilo ke kompromisu. Na druhé straně kuželníku se vybudovala místnost a začalo se koulet z druhé strany. Kuželkáři odpracovali hodně hodin a již 22. října 1957 proběhla kolaudace.

Rok 1959 byl pro kuželkáře zvláště významný. V první řadě byl vyřešen majetkový poměr mezi TJ Dynamo a ČSSS a kuželna s přilehlým pozemkem byla kuželkářům předána do trvalého užívání. Kuželkáři potřebovali postavit druhou dráhu. Začali proto připravovat její výstavbu. V této době byl za J. Hlavatého zvolen za předsedu oddílu B. Šmejda. Sekce kuželkářů vydala rozhodnutí, že vyšší soutěže se mohou hrát jen na dvoudráhách. Pro kuželkáře nastala další starost a další budování. Bylo rozhodnuto, aby druhá dráha byla postavena vedle dráhy stávající. Situace nebyla pro přístavbu příznivá – chyběly někdy i slíbené finance. Nakonec však byla přislíbena finanční podpora ve výši 2 000 Kč k zajištění nejnужnějšího materiálu.

Brigádníky byly sehnány cihly z bouráček – celkem jich bylo po očištění získáno 1 760 kusů. Z cukrovaru bylo dovezeno 15 metrických centů vápna. Vodu museli nosit v kbelících, protože vodovod na kuželně nebyl. Měly se kopat základy, ale nedošlo k tomu. Ani v dalších letech se situace se stavbou druhé dráhy nevyvíjela příznivě. A opět jen díky brigádám – hlavně z řad kuželkářů – se práce rozběhly. Nejdříve se začalo se stavbou základů. Byly získány staré dlažební kostky na vybudování základů.

Hlavní osobou a duší celé stavby byl Eman Skákal. Organizaci a postup veškerých prací zajišťoval tak, aby kuželník mohl být stále v provozu, ale i manuální práci věnoval všechn volný čas. Uznávaným zednickým odborníkem byl J. Plšek. V roce 1964 pokračovaly práce se zděním celé západní zdi. Již v červnu měli „glajchu“ a potom následovala příprava stropu a střechy. Chybělo však řezivo. Rok 1965 byl také bohatý na práci – byla zbourána původní zeď a původní strop. Vybetonována byla druhá dráha, chodník, mantinely, propadliště a nahazovaly se vnitřní zdi. Asfaltěři provedli asfaltový povrch dráhy. V lednu 1966 bylo položeno na obě prkna korkové linoleum a nová dvoudráha byla na světě. Bylo však třeba přilákat zpět ztracené kuželkáře, kteří v průběhu stavby trochu vymizeli.

V červenci 1966 Komunální služby z Jaroměře pokryly střechu kuželny vlnitým eternitem a p. Štěrba provedl klempířské práce. V září byla provedena konečná kolaudace kuželny. Obě dráhy byly přeměřeny vodováhou po 5 cm po celé délce. Nový plán č. 1 byl ohodnocen známkou

1 a stará dráha – plán č. 2 dostala známku 1–. Ještě na sklonku roku 1966 pan V. Volt připevnil okapové žlaby po obou stranách kuželny.

Ani rok 1967 nebyl pro kuželkáře bez práce. Bylo třeba kuželnu nahodit a opatřit omítkou. Stalo se tak v červnu. Při té příležitosti byla zazděna vnitřní okna a opravena zadní stěna u stavěče. Byly natřeny žlaby a střešní plechy. Mimo brigádnické práce se opět pilně koulelo a hrály se mistrovské zápasy.

Na rok 1968 připadala tři významná výročí. Tělovýchovná jednota slavila 70 let trvání. Na počest tohoto výročí se výbor jednoty dohodl upustit od současného názvu Dynamo a v duchu staré tradice přejmenovat jednotu opět za TJ Sokol Smiřice. Československá republika slavila 50. rok od svého založení. Kuželkářský oddíl slavil s dvacetiletým odstupem 30 roků od založení. Na počest těchto tří výročí uspořádali kuželkáři oblastní přebor jednotlivců na 200 hodů sdružených. Zatímco politické události tohoto roku byly v Československu velmi bouřlivé, sportovní život kuželkářů byl normální.

Na výroční schůzi r. 1969 však byla v diskuzi zmínka o přístavbě šaten ke kuželníku. Problémem se opět jevil nedostatek financí na nákup materiálu. Kuželkáři si dali nový úkol. Opět začaly brigádnické práce, netrénovalo se, a proto byly špatné výsledky. Zato brigádnické práce šly rychle dopředu. Boural se starý dřevník, ukládaly tašky, čistily cihly, svážel materiál a stavělo se. Z Poříčí se podařilo opatřit plynosilikátové tvárnice a tak stavba, kterou opět vedl osvědčený E. Skákal, dobře pokračovala. V roce 1972 bylo nutno vyměnit část krytiny na kuželně. Po poradě s odborníky bylo rozhodnuto použít vlnitou hliníkovou krytinu.

Ke 35. výročí kuželkářského sportu ve Smiřicích byl svépomocí vybudován kuželník s dvěma dokonale rovnými drahami a příslušenstvím, jakým se nemohou pochlubit ani početnější oddíly a podstatně větší města. Úspěchy stavitelské se nesrovnávaly se sportovním zápolením. Po 10 letech skončili smiřičtí kuželkáři v soutěži sestoupením do III. třídy meziokresního přeboru.

V té době se v kraji začaly objevovat jako vlaštovky první automatické stavěče kuželek. Byla to však výsada patronátních, dobře zajištěných oddílů, neboť náklad na dvoudráhu činil asi 100 tisíc Kč.

MěNV ve Smiřicích zakoupil kuželkářům dokumentaci na automatické stavění a tím byla dána šance zdejšímu oddílu. Ještě v roce 1977 byla ustavena skupina, která zahájila přípravné práce. Velkým problémem byly jako vždy finance a brigádnické hodiny. Na celou akci bylo plánováno asi 5 tisíc hodin.

Na den 9. 8. 1978 byla svolána členská schůze, na které bylo po uvážlivé diskuzi rozhodnuto, že automatické stavění si kuželkáři vybudují svépomocí. Okresní výbor ČSTV pro začátek přislíbil 20 tisíc Kč. Tím byl dán signál pro zahájení prací. Na výroční členské schůzi 13. ledna 1980 byl dohodnut harmonogram dokončovacích prací na rok 1980. Kromě jiného bylo třeba zajistit přípojku elektrického proudu s vyšším příkonem, vyměnit motor automatického podavače koulí.

Elektronickou část automatu zhotovila přidružená výroba JZD Lišany u Rakovníka. Koncem dubna 1980 ihned po skončení mistrovských zápasů se začalo s bouráním zadní části kuželníku a s přípravou pracoviště pro instalaci konstrukce automatů, tj. odstranění starého materiálu, betonování a izolace propadliště, betonování úchytných patek. Tyto práce, včetně sváření a montáže rámu, trvaly 4 měsíce. V Dřevotvaru zhotovili přední stěnu automatu zdarma, jen za refundaci materiálu.

V září 1980 byly veškeré práce skončeny natolik, že mohli být povoláni elektrikáři z JZD Líšeň, kteří provedli instalaci slaboproudého zařízení, zapojení automatu a oživení jeho elektronické části. Celá akce automatického stavění si vyžádala 2 072 brigádnických hodin a pracovalo na ní 24 členů. Zasluhou všech těchto činitelů a neúnavné organizační i manuální práce předsedy

kuželkářského oddílu B. Šmejdy mohl oddíl využívat výhod dvoudráhy s automatickým stavěním. Nová technika pomohla zlepšovat tréninkové možnosti a vedla ke zvýšení výkonnosti závodního mužstva a k popularizaci kuželkářského sportu ve Smiřicích.

Obě dráhy byly za léta provozu v prostředku vyježděné a nebyly uznány. Nastala nová starost – sehnat 40 tisíc Kč na položení saduritu. Brigádnická činnost byla zaměřena na drobné opravy a údržbu stavěcích automatů. V přestávce mezi jarní a podzimní částí soutěže bylo provedeno podříznutí asi 5 m zdi u vchodu do kuželny, která soustavně vlhla.

Snahou kuželkářů bylo vytvořit si pro svůj sport nejen prostředí čisté a příjemné, ale též zdravotně nezávadné. Proto bylo dohodnuto, že v prostorách kuželny se nebude kouřit. Pro kuřáky byla vyhrazena zadní místnost. Toto dobrovolné rozhodnutí bylo nutno považovat za nesporný úspěch.

Rok 1984: Předsedou klubu kuželkářů byl zvolen J. Rynt. Po jarní soutěži kuželkáři připravovali dráhy pro položení saduritu. Nejdříve musel být odstraněn asfaltový povrch, provedena izolace a položena betonová vrstva. Práce se nepodařilo včas dokončit a závodní družstva musela hrát všechny zápasy bez tréninku jen na drahách soupeřů. Kuželna byla stále v dezolátním stavu. Odborníci ještě museli vyrovnat obě dráhy plastobetonem a teprve po zatvrdnutí mohla být položena finální vrstva saduritu. K položení saduritu byla třeba teplota +24 °C. Sadurit byl položen teprve počátkem června 1985. Následovalo osazení mantinelů, upevnění křížů, náhozových prken, položení PVC a provedení nátěrů apod. Celkově si tato akce vyžádala 1 950 brigádnických hodin, prací se zúčastnilo 19 členů a 8 nečlenů. Podařilo se vytvořit dílo, které by mělo sloužit nejen pro zábavu, ale především po stránce sportovní.

Rok 1986: Na tento rok si dali kuželkáři další úkoly: 1. přístavbu šaten, 2. adaptaci kotelny v prostoru uhelny, 3. vybudování nového komínu a 4. instalaci etážového topení ve spolupráci s družstvem ZNAK Hradec Králové. Největší problémy nastaly s výstavbou šaten, především organizační a materiálové. Díky MěNV se podařilo do konce roku vybudovat hrubou stavbu a zastřešení. Tak jako v minulosti i tentokrát šly brigádnické práce na úkor sportovní výkonnosti. V jarní části soutěže skončilo A družstvo po slabých výkonech jako poslední a sestoupilo z Krajského přeboru I. tř., B družstvo skončilo v Okresním přeboru na 7. místě. Nejlepší hráč oddílu J. Rynt, aby sportovně nezakrňel, hostoval v Třebelčovicích.

Oddíl se musel v tomto roce rozloučit i s dlouholetým členem oddílu a bývalým výborným sportovcem a hráčem Janem Plškem. V témže roce zemřel i předposlední ze zakládajících členů oddílu Zálabáků – Václav Dušek, mj. i dlouholetý obětavý stavěč kuželek.

Rok 1987: Předsedou kuželkářského klubu byl zvolen Aleš Černilovský. Pod jeho vedením byla zahájena další výstavba. V přední části kuželny byl vybudován hlavní vchod a přistavěna šatna. Nastupují nové generace. Se zlepšenými tréninkovými podmínkami roste výkonnost jednotlivých hráčů a dřívější dosahované výkony vzbuzují jen shovívavé úsměvy těch mladých. Ztratily se dřívější kouzelné názvy kuželkářských oddílů a byly nahrazeny novými. Postupně se přechází jen na označování názvem města.

Rok 1993: V tomto roce se J. Rynt vrátil do Smiřic a byl zvolen předsedou zdejšího klubu kuželkářů. Na jeho přání se klub kuželkářů 10. ledna 1991 odloučil od Sokola a ustanovil se Kuželkářský klub Zálabáci – vrátil se tím k původnímu označení. V tomto roce byla provedena rekonstrukce zadní části kuželny. Původní strop byl odstraněn a vybudován strop nový.

Rok 1997 – Plynovou přípojku na kuželnu jsme provedli svépomocí, projekt vypracoval náš člen Martin Šolc. Samotnou přípojku provedla VČP, p. Ladislav Obst. Z vlastních zdrojů jsme zaplatili 4.800,- Kč.

Rok 1998 – Výměnu kotle na ústřední topení z uhelného za plynový provedl p. Jiří Fejgl z Rodova,

již nedocházelo k zamrznutí topení a držení služeb při velkých mrazech. Instalace kotle a práce nás přišly na 24 tisíc Kč.

Rok 1999 – Automaty, které byly vyrobeny svépomocí v roce 1980, již nevyhovovaly a byly stále poruchové. Proto jsme je vyměnili za modernější zakoupené od kuželkářského klubu Chvalíkovice za 70 tisíc Kč. Půjčku na tyto automaty zajistil p. Nosek a p. Šolc od firmy PRIDOS z Hradce Králové.

Rok 1999 – Byla provedena fasáda na šatnách. Výměnu celkové elektroinstalace na kuželně a hlavního přívodního kabelu provedla firma MOSEV Hradec Králové, kabel dodal Městský úřad Smiřice. Na realizaci tohoto projektu se podílely finančním příspěvím: OV ČSTV, fy Chládek a Tintěra a SGJW, zbytek byl zaplacen z vlastních zdrojů – celkem 130 tisíc Kč.

Rok 2000 – Vyrovnání podlahy a náhozových prken v rozběžišti jsme provedli svépomocí s firmou Bělka z Jaroměře – zaplacen bylo 13 tisíc Kč z vlastních zdrojů. Díky JUDr. Sákrovi z Hradce Králové, pí ing. Brožové a Městskému úřadu Smiřice se povedlo po 62 letech převést kuželnu (jako objekt) z majetku Státních statků Smiřice do vlastnictví kuželkářského klubu.

Rok 2001 – Vyčištěním již nepoužívané studně na Lednici mohla vzniknout vodovodní přípojka pro kuželnu. Svépomocí byla vybudována koupelna a splachovací záchod. Poprvé v historii kuželny byla na kuželně tekoucí voda a po instalaci boileru byla tato voda i teplá. Chemickým rozbořem bylo zjištěno, že voda je pitná. Vyčištění studně nás přišlo na 17 tisíc Kč.

Rok 2002 – Členové klubu vyčistili prostor pod kašany a provedli přípravu na opravu opěrné zdi.

Rok 2003 – Opěrná zeď od nádraží byla zvýšena o 70 cm. Po zhotovení zábradlí a vydláždění vznikla pěkná terasa s výhledem na město. Bylo zhotoveno oplocení přístupové části na kuželnu, vjezdová vrata a branka pro vchod. Branku a vrata zhotovila firma Baše Martin ze Dvora Králové jako sponzorský dar. Od branky ke kuželně byl zhotoven dlážděný chodník a před vchod byly položeny panely. Dlaždice nám přenechal Městský úřad a panely daroval závod Danisco Smiřice. Automaty zakoupené v roce 1999 potřebovaly generální opravu, kterou provedl p. Jakoubek z Jilemnice. Z vlastních zdrojů jsme zaplatili 16 tisíc Kč. Dvě sady kuželek nám pomohl zaplatit Městský úřad Smiřice – náklad činil 16 300,- Kč. Nákup nových dresů zajistil p. Nosek a sponzorsky se podílela firma SGJW.

Rok 2004 – Hráč a předseda klubu J. Rynt znovu odchází. Novým předsedou byl zvolen J. Hažva st. Po zrušení TJ Lokomotiva Hradec Králové přešlo 11 jeho členů do klubu KK Zálabák.

- za pomoci pana Josefa Kábra z Holohlav byly zhotoveny světelné panely (ukazatele shozených kuželek) a byla nahozena venkovní zeď u šaten;
- oplocení části kuželny a usazení vjezdových vrat a vrátek pro pěší, před vchod do kuželny byly položeny panely;
- dobetonování opěrné zdi ze strany od nádraží a položení dlažby na terasu a zhotovení zábradlí;
- prodloužení klubovny o stávající přístavek (cca 3 metry) a na podlahu byla položena dlažba. Přestavba kantýny a zvětšení klubovny provedla firma Oldy Doležala z Náchoda. Z vlastních zdrojů jsme zaplatili 20 000,- Kč, zbytek byl sponzorský dar.
- Byl vyčištěn pozemek za kuželnu a vytvořeno kulturní prostředí pro posezení u ohniště. Na rozběžiště bylo položeno nové sportlino.

Rok 2005 – v tomto roce probíhalo v Náchodě MS Juniorů v kuželnách. Naskytla se příležitost koupit od náchodského klubu moderní automatické stavěče, byly na prodej ovšem za 200 tisíc Kč. Podařilo se nemožné – za přispění Městského úřadu Smiřice, závodu Danisco, SGJW Hradec Králové, Terop Smiřice, Martin Baše ze Dvora Králové, Autodoprava Škoda Jaroměř, AZ Zuzany Hudákové, Tanex Jaroměř, Regis-On-Line Leona a Pavel Rouskovi byly automaty naše. Přebudování trvalo asi měsíc.

Rok 2006 – Dopadiště pro kuželky a koule bylo nevyhovující, muselo se předělat a upravit.

Rok 2007 – Odvodňovací žlab před kuželnou bylo třeba upravit a vyrovnat, aby voda při deštích lépe odtékala.

Rok 2008 – Po skončení poslední sezóny byly z automatických stavěčů kuželek odmontovány brzdy a namontovány brzdy repasované. Byl vybudován nový chodník ke kotelně a pro kuřáky přístřešek před hlavním vchodem. Zazděny dveře z chodby do kuželny a v tomto výklenku vznikl prostor pro počítač. Podařilo se nainstalovat i sprchový kout. O tyto úpravy se ve svém volném čase velkou měrou zasloužili Jaroslav Hažva a Václav Prokop.

Úspěchy smiřických kuželkářů

Sezóna Východočeské divize 2004/2005 byla pro Klub kuželkářů Zálabák Smiřice mimořádně úspěšná. Výborný podzim potvrdili dobrou hrou v jarní části. Stoprocentní úspěšnost v domácím prostředí je nakonec vynesla na čtvrté místo – jen horším skóre. Po třetím jarním kole odešel do Lokomotivy Trutnov nejlepší hráč klubu, Aleš Nedomlel, ale ani to nezlomilo bojovného ducha velmi vyrovnaného družstva.

Příležitost také dostali mladí hráči z „céčka a děčka“ a neklamal ani šestnáctiletý dorostenec Martin Kamenický. Ze Smiřic odešly poraženy i takové kuželkářské bašty jako jsou Trutnov, Pardubice a Červený Kostelec.

O největší úspěch v kuželkářské historii Smiřic se postarali tito hráči: Hanzlíček David, Hažva Martin, Nedomlel Aleš, Nosek Stanislav, Novotný Václav a Prokop Václav. Z náhradníků na sebe nejvíce upozornil nadějný mladík Jiří Hroneš.

Družstvo „B“ se po podzimních problémech vzchopilo a ve Východočeském přeboru skončilo deváté. Družstva „C“ a „D“ absolvovala v klidu nejnižší soutěž a skončila na šestém a devátém místě. Dorost ve Východočeském přeboru skončil na sedmém místě.

Družstvo „A“ po sestupu z divize hraje v krajském přeboru ve středu tabulky. Běčko, které do kraje postoupilo, je na tom stejně. Překvapivě dobře si vede v okresním přeboru družstvo „C“. Dorost zatím

jednou vyhrál, jednou remizoval a jednou prohrál.

Na naší kuželně vyrostl Jaroslav Hažva. V současné době hraje za SKK Náchod a jeho úspěchy nám dělají velkou radost. 6x mistr republiky, 4x vítěz Českého poháru a v barvách Českých drah mistr Evropy železničářů.

KK Zálabák Smiřice uspořádal k výročí 70 let kuželek ve Smiřicích náborový turnaj pro šestou třídu na 10 hodů do plných o nanukový dort. Ten vyhrálo družstvo „B“. Nejlepší tři jednotlivci dostali pohár a diplom. V jednotlivcích bylo pořadí: 1. Kratochvíl Radek, 2. Štěpán Emil a 3. Telecký Jan.

Našimi sponzory jsou: Tanex Jaroměř, SGJW Hradec Králové, Chládek a Tintěra Pardubice, Autodoprava Škoda Jaroměř, Regis-On-Line Leona a Pavel Rouskovi, Dr. Jarolímek, Terop Smiřice, MěÚ Smiřice, Martin Baše Dvůr Králové, Olda Doležal Náchod, AZ Zuzana Hudáková Smiřice.

Kuželkářský klub Zálabák děkuje i touto cestou všem sponzorům za podporu při rozvoji kuželkářského sportu ve Smiřicích.

Předseda klubu Hažva Jaroslav

Významné jubileum

Vzpomínáme-li významného výročí kuželkářského sportu ve Smiřicích, nelze nevzpomenout dlouholetého významného člena kuželkářského klubu Zálabák pana Bohumíra Šmejdy. To proto, že se 7. listopadu tohoto roku dožil ještě v plné svěžesti úctyhodného věku 88 let. V době vzniku kuželkářského klubu ve Smiřicích mu bylo 18 let. Jistě by i vás zajímalo, co přispělo k tomu, že si pan Šmejda tak dlouho udržuje dobrou tělesnou i duševní kondici. Jubilant na to odpověděl sám:

„Nikdy jsem nekouřil, nepil a ani jsem nechodil do hospody, sport byl pro mne na prvním místě. Od roku 1938 jsem cvičil na Vsesokolských sletech a později na spartakiádách. Naposledy jsem vystupoval ještě v roce 1994 (bylo mi 74 let) na Vsesokolském sletu v Praze.“

Na snímku s jubilantem Bohumírem Šmejdou je Jiří Pekař, vedoucí Královéhradeckého krajského sdružení kuželkářů. Při příležitosti oslav výročí kuželkářského sportu ve Smiřicích prohlížejí kroniku kuželkářského klubu Zálabák.

„Ve své dlouholeté sportovní činnosti jsem hrával českou házenou, volejbal, tenis a kuželky. Právě kuželkářskému sportu jsem věnoval velkou část své sportovní činnosti. Ještě za války jsem se chodil dívat na turnaje holičů a pak jsem se učil hrát sám. Aktivně jsem začal hrát kuželky od roku 1946 – to byla ve Smiřicích pouze jednodráha. Od té doby jsem věrný Smiřicím. V létě jsem hrál tenis a v zimě kuželky, nejprve jako doplňkový sport, ale později jsem se začal věnovat kuželnám naplno. Kuželky mne přitahovaly tím, že hráč musel umět někdy bojovat nejen se soupeřem, ale když mu to nešlo, i sám se sebou.

Protože se tehdy v sobotu chodilo do práce, tak jsme se scházeli v neděli a ve středu bylo koulení pro veřejnost. Po válce to byla nejprve zábava. Hrávala se sokolská, habaďura a šedesátky. Na kolech jsme jezdili po okolních vesnických kuželnách, které byly v hospodách. Jezdili jsme i do Hradce Králové, kde bylo v té době 12 kuželen – jednalo se vždy jen o jednodráhy. V roce 1955 se ve Smiřicích začala hrát oblastní soutěž na 100 hodů sdružených.“

O panu Šmejdovi nutno dodat: Dvacet let byl předsedou kuželkářů „Zálabáci“ (1961–1981), byl vedoucím a trenérem družstva dorostenců a o to, aby ve Smiřicích vyrůstaly další naděje, se stará dodnes. Organizuje náborové akce pro žáky smiřické školy a pokaždé se někdo chytí drápkem a kuželnám se začne věnovat.

Od roku 1981 se pravidelně zúčastňuje turnaje veteránů, který se jmenuje „Setkání hvězd minulého století“ a řadu let je zde nejstarší. Tento turnaj několikrát vyhrál. Letos skončil z osmi účastníků na třetím místě výkonem 243 a od soupeřů sklízel zasloužené ovace. Ještě v loňském

roce nastoupil v mistrovském zápase v Trutnově a výkonem 376 zahanbil několik spoluhráčů. Letošní sezónu začal dobře. V oddílovém přeboru zahrál 371 a postoupil do okresního přeboru jednotlivců nad 50 let. Dobrá forma ho neopustila a výkonem 386 skončil na osmém místě z 16 účastníků.

Nezbývá než popřát panu Bohumíru Šmejdovi do dalších let života co nejvíce zdraví, spokojenosti, fyzické a duševní svěžesti.

Podle kroniky kuželkářského klubu Zálabák a podle podkladů předaných vedením klubu pro Zpravodaj připravil

Miroslav Volák

Zámeček Zderaz a Kaplanka?

Kdo ze Smiřičáků by nevěděl, co je to Zderaz. Zderaz není jen ve Smiřicích. Na webu bychom našli v okrese Chrudim obec Zderaz s 330 obyvateli. V Praze existuje Penzion Zderaz. A představte si, že v Praze na místě, kde nyní stojí tzv. Tančící dům, býval původně hrádek Zderaz. To jméno Zderaz se vyskytuje ještě na více místech v Čechách.

Ale zpět k našemu Zderazu. V pozoruhodném díle Augustina Sedláčka Hrady a zámky najdeme mimo jiné údaj o tom, že v našem Zderazu býval zámeček. To bude chtít podrobnější vysvětlení.

Na starých mapách a ve starých místopisech bychom se dověděli, že u Smiřic bývalo dříve více lesů.

Na východ od Smiřic prakticky hned za zámeckou zahradou bývala obora – však proto se cesta do Číbuze nazývala cesta Oborou. I vodní plocha, která zde vznikla po těžbě písku, má proto název Obora. Směrem k Vlkovu se nachází zbytek původního lesa, tzv. Dubiny. Je to už jen malý zbytek původního lesa, zřejmě bohatého na duby. O vykácení mnoha zdejších stromů se přičinil majitel panství v 19. století baron Liebieg. Stromy putovaly na jeho pilu a byly zpracovány na železniční pražce právě budované trati Pardubice–Liberec.

Názvy obcí východně od Smiřic nám napovídají, že lesů zde bylo hodně. Na místě Hubílesa býval zřejmě les bohatý na houby. Na místě Vlkova zřejmě bývalo v lese hodně vlků. V místě Smržova rostlo asi hodně smrčů. V černilovských kronikách bychom se dočetli, že jméno obce Černilov vzniklo z označení Černý lov – tedy, že zde bývaly lovy na černou zvěř.

Kde byl les, tam byla zvěř. Lidé odjakživa zvěř lovili, protože byla většinou zdrojem jejich obživy. Panstvo však lovalo zvěř nejen pro vlastní potřebu, ale i z lovecké vášně. A nyní se dostaneme k významu toho zderazského zámečku. Opět nám pomůže svými znalostmi Ing. Kupka. Podle něho nešlo v tomto případě o skutečný zámeček, ale o odpočinkové útočiště pro lovce, kteří se zde zúčastnili lovu. V inventáři zámečku bývaly i lovecké zbraně. Údaje o tom se nacházejí v denících Marie Terezie Sternbergové (provdané nejdříve Paarové a později Gastheimové) z první poloviny 18. století. Podle vyprávění znalce smiřické historie pana Vorla sloužily hostinské pokoje i pro případné zálety panstva. Ještě pro dokreslení je možno dodat, že mezi dvorem Zderaz (a tedy i zderazským „zámečkem“) vedla cesta a vedla přes tzv. Závratký most. To znamená, že od Zderaze bychom se tehdy dostali přímo k zámku.

U zámku bychom ještě dnes našli budovu, která sloužila v podstatě ke stejnému účelu jako zámeček Zderaz. Ta budova se dnes jmenuje „Kaplanka“, ale původně nebyla určena pro

kaplany. Tato budova sloužila původně také jako útočiště honců při loveckých štvanicích. Na rozdíl od záměčku tato budova stojí, ale měla namále.

Před třemi lety se totiž na Kaplance zbortila střecha a vypadalo to, že osud této budovy je zpečetěn. Město tuto budovu od soukromého vlastníka odkoupilo za tisíc korun. Aby budova nebyla poškozována deštěm, město ji prozatímně přikrylo plachtou. Po nutné rekonstrukci by stavba měla sloužit turistům.

Pro budovu se blýsklo na lepší časy, protože město získalo z havarijního fondu oprav 300 tisíc korun. To je velmi málo peněz na to, aby budova dále nechátrala a mohla plně sloužit svému novému účelu. Město proto na konci letošního srpna začalo se zajišťovacími pracemi. Po odstranění původní velmi zchátralé střechy bylo zdivo zpevněno železobetonovým věncem. Pochopitelně se počítá s tím, že budova bude následně opatřena řádnou střechou.

Aby město mohlo plně pokračovat ve zvelebování Kaplanky, požádá v příštím roce o další dotaci. Město má mnoho zajímavého k navštívení a k vidění. Prohlídky záměckého kostela, svatební obřady v atraktivním prostředí vysoce cenného barokního kostela, hudební festivaly, výlety motorovou lodí po Labi (připravuje se možnost plavby z Hradce Králové až do Jaroměře), v plánu je cyklistická trasa kolem Labe.

(mv)

Kostry v Holohlavech

Zpravodaj č. 3 z roku 2008 přinesl zprávu o tom, že při výkopu rýhy pro plynové potrubí byla v Holohlavech nalezena lidská kostra. Možná tato zpráva vyzněla s údivem. A je to snad zarážející? Koster se v Holohlavech při výkopových pracích nacházelo vždy dost. Na obec velikosti Holohlav bylo podobných nálezů možná až nadbytek. Kdysi bývala těla zemřelých ukládána do země zcela nahodile. Později už byla pro pozůstatky zemřelých vyhražována kosterní a popelnicová pohřebiště. Když pro pohřbívání nastoupila pravidla církve a později církví, byly pohřby organizovány coby dobrý zdroj příjmů. Hřbitovy proto bývaly soustřeďovány kolem kostelů a stala se z nich „posvěcená půda“. Již okolo umírajícího a potom kolem jeho tělesných pozůstatků probíhala řada církevních obřadů. Pozornost byla věnována i netělesným pozůstatkům člověka – jeho duši. Odcházející duši zemřelého byla věnována zádušní služba Boží. To vše pochopitelně za finanční úhradu.

V souvislosti s pohřbíváním vznikala nová zaměstnání a nová řemesla. Práci našli hrobníci, kameníci a sochaři pietních pomníků. Lidé se začali předhánět v honosnosti obřadu. I když je řeč o vážných věcech, dnes zní až komicky, že se hodnotilo například i to, kolik hrálo při pohřbu muzikantů – vrcholem uznání bylo, když muzika byla dotvrzována velkým bubnem! Důležité bylo např. i to, aby koně, táhnoucí pohřební vůz, měli na hlavách chocholy! Z prostého aktu zármutku a uložení ostatků zemřelého pak vytvářely pohřební ústavy skutečné „Pompes funebres“ čili „Smuteční slavnosti“.

V dějinách obcí – tedy i Holohlav – ale docházelo i k mimořádným událostem – mor, bitvy, přepadání. Mrtvých pak zpravidla bylo více až mnoho a pak to s pohřbíváním vypadalo jinak. Na místě tragických událostí pak vznikaly hromadné šachty pro uložení zemřelých, padlých nebo zabitých. To je právě i případ Holohlav. Při stavbě železničního náspu byla na pomezí Holohlav a Smiřic odkryta jedna taková šachta. Tuto skutečnost popsal amatérský archeolog, kněz Petera Rohoznický a zmínku bychom pravděpodobně našli i v kronice holohlavského děkanství. Koster

bylo nalezeno takové množství, že nastal sběh lidí a některé ženy nad tou spouští prý i plakaly. Já bych nejraději plakal také. To proto, že se žádný z nálezů nezachoval – nezůstaly nalezené nástroje, nádoby ani kosterní ostatky. To vše by totiž bylo významným archeologickým dokumentem o osídlení Smiřic a okolí pravěkými lidmi. Prý – ale pouze prý – kamenný klínek a asi mlat (pravěký nástroj z kamene podobný ševcovskému kopytu) koupil a zaslal Zemskému muzeu v Praze kněz Petera Rohoznický. Všechny ostatní nalezené střepy, nástroje a kosti naložili dělníci s ostatním materiálem na vozíky a vyklopili do železničního díla.

Petera jako amatérský archeolog spojoval objevené kosterní ostatky a další nálezy s bitvou mezi Poláky a Čechy podle kronikáře u Trutiny. Petera byl sveden podobností jmen Trutina a Trotina. Že nešlo o kosterní pohřebiště, o tom prý svědčila neuspořádanost uložených koster. Zde jich bylo údajně až několik stovek. Jde však zřejmě o údaj zveličený fámou. Mnoho desítek jich však pravděpodobně mohlo být.

V každém případě se tedy jednalo spíš o nadbytek – bohužel neurčených – nálezů i koster. Takže, co znamená nález jedné nahodilé kostry?

Literatura:

F. Petera Rohoznický: Památky archeologické III. – 281

J. Duška: Nálezy předhistorické v kraji královéhradeckém (43) Hradec Kr. 1898

Kronika děkanství holohlavského (?)

O knězi Peteru Rohoznickém zpracovala velice pěknou studii ředitelka okresního archivu v Náchodě kol r. 1990

O tzv. Smiřické Madoně

Na oltáři ve smiřickém zámeckém kostele byl umístěn v řezbovaném rámu obraz Panny Marie s malým Ježíškem. Šlo o dar papeže Benedikta XIV. Hraběnce Marii Terezii ze Šternberka (provdané nejdříve Paarové a později Gastheimové). Údajně jde o kopii obrazu, který podle legendy maloval sv. Lukáš.

Zmíněný obraz byl původně s několika dalšími dary instalován v soukromé hraběncině modlitebně. Následně byl obraz doplněn cennými klenoty a několika šňůrami českých granátů. Potom byl tento obraz za velkých oslav přenesen do soukromé kaple Zjevení Páně, která byla postavena k oslavě rodu Šternberků. Obrazu se říkalo „Šternberské Palladium“. Tak to zobrazil Michal Jindřich Rentz (1751–1758) na oslavné rytině, opatřené popisným textem na líci a vysvětlivkami s modlitbou na rubu grafiky. Kdo a kdy vydal rytinku poprvé, mi není známo, možná samo zámecké panstvo. Je známá černobílá i ručně kolorovaná (vybarvení provedl předek p. Karla Vorla, asi děd – mydlář Vorel).

V průběhu let jsem získal fotografii neumělého obrázku, kde v jeho horní části je obraz Madony s dítětem. Tento obrázek vzdáleně připomíná Sternbergské Palladium. V dolní polovině obrázku je klečící muž (dle oblečení šlechtic) a velký nápis Ex Voto. V levém rohu je popiska ?miřice – ten otazník znamená, že písmeno S je zde obráceně. Fotografie byla vyrobena v Hradci Králové naproti Pražské bráně. Jméno ateliéru je poničeno tím, jak byla fotografie upevněna v kufru služebné nebo vojáka.

Obrázek byl pořízen kolem roku 1870. Je značně vybledlý a hnědě tónovaný. Nejedná se snad o obrázek skutečné „Smiřické Madony“? Nebo je to fantazie autora malby? Dnes už jde o nerozluštitelnou hádanku. Svědčí pouze o tom, že vedle „Sternbergského Palladia“ existoval i pojem „Smiřické Madony“ s poněkud jinou legendou.

Mimochodem – v Rentzově textu je uvedeno i soudobé jméno místní kaple. To je ale nepodstatná maličkost. Proč bychom se měli vlastně dnes podřizovat přání toho, kdo budovu nechal postavit a zaplatil?

Prosím vážené čtenáře – pokud máte nějaké povědomí o výjevu na uvedené fotografii, sdělte ji redakci Zpravodaje nebo autorovi tohoto článku. Pamětníci odcházejí a znalosti mizí.

Ing. Lubomír Kupka

Je zdvořilé odpovédět

V jednom ze starších čísel Zpravodaje se zmínil p. Jaroslav Litomiský z Prahy o klínu, který měl vykolejit vlak v období II. světové války. Pana Litomiského zajímal osud uvedeného klínu. Ano, ten klín by měl být uschován v depozitáři městské pamětní síně. Jedná se o 60 cm dlouhý kovaný kus železa, široký cca 6 cm a od nájezdové strany vysoké cca 5 cm stoupající do výšky možná 7 cm. Dle názoru železničářů jde o nástroj ne příliš dokonalý. Při prostém položení na kolejnici by pravděpodobně spadl již otřesy, způsobenými jízdou blížícího se vlaku. Neměl totiž žádné běžně používané úchytky ani klínky. Bylo to dílo nepoučeného vlastence, který projevil značnou odvalu, protože chodit za války s takovým kusem železa po kolejích bylo o život. Pochopitelně, že projevil i velkou nerozvážnost. V případě vykolejení vlaku by za sabotáž hrozilo i mnoha nezúčastněným – vlastně nejvíce jim – ze strany německých úřadů ztrestání ve značném rozsahu. Pane Litomiský (Jarko), po delší době Ti rád odpovídám a věřím, že klín ještě neskončil ve „šrotu“.

Ing. Lubomír Kupka

Z historie smiřických domů

Ve třetím letošním čísle Zpravodaje bylo psáno o historii Zemanovy ulice a historii dvou domů. Jeden stále ještě po úpravách stojí. Druhý dům s čp. 42, patřící rodině Schiefnerových, byl zbořen. Pan Ing. Kupka se projevil jako zkušený kronikář a znalec místních poměrů. A právě k historii neexistujícího domu čp. 42 poslal upřesňující údaje:

„Ono to bylo s tímto domem složitější. Nejprve byl dům určen stavební komisí tehdejšího Městského národního výboru pro statickou nedostatečnost k demolici. Potom bylo toto rozhodnutí posouzeno znovu. Dům byl určen ke statickému zabezpečení a k celkové úpravě. Měla zde být prodejna knih a zřízen byt. V předstihu byla zakoupena okna, podlahové trámy i prkna. Asi i další potřebné vybavení (zárubně, dveře apod.). A došlo k další revokaci druhého rozhodnutí. Komise znovu shledala statickou nedostatečnost a rozhodnutí o demolici vstoupilo znovu v platnost. Zakoupený stavební materiál a zařízení bylo prodáno jako zbytné. Spolu s tím byl prodán i materiál z demolice. To vše za zlomek pořizovací ceny! Dodnes uvažuji, zda šlo o nedopatření, či o chytře vymyšlený trik, jak komusi dopomoci lacino k stavebnímu vybavení. I laikovi totiž muselo být zřejmé, že dům s trhlinami, postavený na břehu bahniště, byl již v prvním rozhodnutí určen k demolici právem. Toto vše jen na okraj a k dokreslení koloritu doby.“

Snad ještě jedna poznámka. V dnešní době nás mnoho věcí trápí a zlobí, protože můžeme pozorovat mnoho špatného. Kdo četl v minulém čísle Zpravodaje pozorně o stavbě holohlavské školy anebo výše uvedené vysvětlení Ing. Kupky, zjistí, že podivnosti v jednání lidí existovaly a jsou i nyní – bohužel.

Střípky z historie 10 – Hanavské zásnuby

V roce 1614, po smrti bratrance Albrechta Václava, se dvacetiletému Albrechtu Janu Smiřickému podařilo spojit ve svých rukou veškeré rodové statky, tím se stal držitelem největšího majetku v Čechách. Albrechtu Janovi se dostalo pečlivé výchovy: navštěvoval gymnázium ve Zhořelci a pak studoval na kalvinské (evangelické) univerzitě v Heidelbergu. Václav Budovec získal mladého muže pro zápas českých stavů s Habsburky, protihabsburská strana potřebovala nejen peníze, ještě více potřebovala těsné, nejlépe příbuzenské kontakty s představiteli evropských kalvinských rodů. S těmito úvahami upozornil Budovec mladého Smiřického na dcery zemřelého vévody Filipa Ludvíka II. Hanavsko-münzenberského. Ovdovělá vévodkyně Kateřina Belgica byla spřízněna s téměř všemi kalvinskými dvory v Evropě. Albrecht Jan nebyl členem v Evropě známého rodu, nýbrž téměř neznámý český šlechtic, proto bylo jeho první vystoupení na hanavském zámku trochu dobrodružné. Do Hanau v Pomoháně dorazil v květnu 1615 na své cestě do Itálie a vskutku dosáhl audience u naprosto překvapené vdovy Kateřiny Belgiky.

Návštěva Smiřického vzbudila u hanavských radů velký zmatek a u Kateřiny Belgiky vyvolala jistou bezradnost smíšenou se zájmem. Albrecht Jan se choval skromně, u tabule zachovával míru v jídle a pití, znal dvorské obyčeje. V libosadu prohodil pár slov s nic netušící vyvolenou princeznou Charlottou Luisou, aby již následujícího dne přednesl hofmistr Porsius žádost o její ruku. S tím zřejmě v Hanau nepočítali, a tak vdova aby získala čas, prohlásila, že se musí zeptat poručníka svých dětí a popřála prozatím hostu šťastnou cestu do Itálie. Albrecht Jan zahájil jednoroční kavalírskou cestu po Itálii a pln důvěry v brzký sňatek ve všech větších městech nakupoval luxusní zboží pro svou knížecí domácnost. V Hanau se mezitím pokoušeli o českém šlechtici něco dozvědět a už čtyři měsíce po jeho návštěvě došly první informace o Smiřických a jejich nesmírném bohatství. V listu připomínajícím policejní zprávu je výčet panství a rodokmen, jsou tu popisovány přednosti Albrechta Jana. Informátor taktně přeskočil temné stránky rodinných poměrů: nepsal o sestře Elišce Kateřině uvězněné po milostném skandálu a o duševně postiženém bratru Jindřichovi Jiřím rovněž pomlčel.

V okamžiku, kdy se již o kandidátovi z Čech vážně uvažovalo, vzepřela se vřele milovaná nevěsta. Tím by za normálních okolností byla záležitost vyřízena, ne však pro Albrechta Jana. Její mladší sestra, patnáctiletá Amálie Alžběta, našla zřejmě v mladíkovi z Prahy zalíbení, ten tedy přenesl svou lásku na ni v naději, „že bude nyní za vytrpěné bolesti a útrapy odměněn“. Začala se smlouvat svatba a hrdá matka oficiálně oznámila všem spřáteleným panovnickým dvorům zasnoubení své dcery. Svatba byla smluvena na začátek srpna 1618, Jan Albrecht však opomněl informovat hanavské o svém angažmá v boji proti Habsburkům, o své účasti na pražské defenestraci se také nezmínil. A tak v Hanau chystali výbavu a sezvali své přátele a příbuzné do Hanau, aby společně pokračovali do Prahy, kde proběhnou oslavy. Když se ovšem matka nevěsty seznámila s politickými poměry v Čechách, reagovala rozzlobeně a připsala svému nastávajícímu zeti vinu za to, že musí pozvané přátele zase trapně odřeknout. Albrecht Jan poskytl totiž své nevěstě a její ctěné matce nezkreslené informace o své angažovanosti v protihabsburském povstání teprve v průběhu července a navrhl svatbu odložit, „protože časy se u nás zdají být čím dál nebezpečnější“. V den svatby ještě spěšně píše do Hanau a znovu vyjadřuje své politování nad odložením svatby. Nato odjíždí s tajným posláním k vojsku obléhajícímu katolickou Plzeň, zde onemocněl, na smrt nemocný byl dopraven do Prahy, kde v mladém věku 24 let v listopadu zemřel na dědičnou rodovou nemoc tuberkulózu.

Mrtvola byla vystavena v paláci Smiřických na Malé Straně. Albrecht měl místo rubáše svatební šaty, na hlavě perlami protkávaný rozmarýnový věneček, který mu poslala nevěsta jako symbol svého panenství. Na prsou mu ležel medailonek s jejím obrázkem a v ruce držel knihu, kterou

mu poslala matka nevěsty. Pražští měšťané se houfně loučili se šlechticem, v němž mnozí spatřovali svého příštího krále. Po uložení jeho ostatků do rodinné hrobky v Kostelci nad Černými lesy se naplno rozhořel boj o pohádkové bohatství rodu Smiřických. V Čechách to byly nemovitosti, v říši zase luxusní zboží a šperky v ceně 600.000 zlatých dukátů, uložené ve Frankfurtu.

Hanavská hraběnka Kateřina Belgica bojovala o odkaz, který v závěti Smiřický zůstavil své nevěště, podporována lantkrabětem Mořicem a jeho synem Vilémem, jenž se po uplynutí jednoletého smutku s Amálií Alžbětou oženil. Po bitvě na Bílé hoře se zapojil i císař a zkonfiskoval zboží uskladněné ve Frankfurtu, včetně svatební smlouvy i svatebních střívků. I přes vlivné přímluvce vybojovala lantkraběnka Amálie Alžběta pro Hesensko velkorysý odškodný až v mírové smlouvě r. 1648, které bylo i satisfakcí za ničemné jednání císaře v letech 1621–1624.

Podle článku Margret Lambergové pro Zpravodaj upravil Ing. Milan Plšek

Městský útulek pro opuštěná zvířata

Kdo pravidelně sleduje odkaz na útulek na internetových stránkách města ví, jak se osazenstvo útulku v průběhu roku mění. Letos se nám například konečně podařilo do nových domovů umístit pejsky Artura a Nicka, o které dlouho neměl nikdo zájem. Je samozřejmé, že k novým pánčkům snadněji putují pejskové mladší, menšího věku, bez hendikepu. To dalmatinka Barunka už bohužel nového pána nepoznala – podlehla stáří a vleklé nemoci.

Jsmo moc rádi, když se od nových majitelů dozvíme, jak se daří pejskům, kteří prošli branou smiřického útulku. Koncem listopadu jsme dostali pozdrav od paní Jiruškové, která si před rokem vzala pejska Dixe a přiložila i jeho fotografii. Z té je patrné, že našel opravdu dobrý domov, přejme si, aby to tak bylo vždycky. Nutno dodat, že Dixe jeho předešlý „majitel“ zanechal svému osudu přivázaného k bráně útulku. A nebyl jediný, kdo se k nám takto dostal...

V současné době se v našem útulku staráme o šest pejsků, jejich fotky si můžete prohlédnout níže, ale i na vlastní oči – rádi všechny zájemce přivítáme osobně na útulku, provozní doba je pondělí–pátek 12,00–15,30 hodin, sobota a neděle 8–11 hodin. Pokud se chcete na pejsky informovat telefonicky, můžete volat na čísla **776 332 608** (obsluha útulku) nebo **777 332 641** nebo **495 809 020** (p. Bělohoubek, referent odboru správy majetku a životního prostředí MěÚ Smiřice).

A právě v těchto chvílích, kdy každý z nás žije přípravami na Vánoce, chystá svým blízkým dárky a jiná potěšení, je třeba pomyslet i na tvorečky, kteří na svůj domov plný (nejen) vánoční pohody teprve čekají. Budeme – a pejskové obzvlášť – velmi rádi, když jejich jídelníček zpestří nějaký pamlsek, kterým jim přinesete. A pokud se na útulek nedostanete, můžete jim nějaké to „přilepšení“ zanechat i u nás na úřadě.

Na závěr bychom rádi touto cestou poděkovali firmě Plaček s.r.o. z Poděbrad, která našim pejskům darovala jako sponzorský dar kvalitní krmivo.

L. Reichová

ELINA

Fence Elině je 8 roků, je menšího vzrůstu, hodná, hravá. Původní majitel ji velmi zanedbával, proto mu byla odebrána a umístěna na útulku.

ŽOFKA

Fence Žofce je asi 8 let, vypadá sice jako kříženec chrt a vlčáka (má ladnou chůzi jako chrt), ale původ je značně nejistý :-). Má klidnou povahu.

FRED

Fred je „pan pes“ – zřejmě se jedná o křížence s kavkazským ovčákem. Novým páníčkům bude dobrým hlídačem, ale potřebuje pevnou ruku.

BÁRA

Barunka je tříměsíční fenka, rodiče jsou pudl a kdo ví co... Je moc milá a přítulná.

TIM

Timovi jsou asi 4 roky, má znaky knírače, je hodný, jako všichni knírači dost živý.

BORG

Borg je navrátilce, již jednou v našem útulku pobýval. Je to kříženec menšího vzrůstu, klidný a přítulný.

SVOZOVÝ KALENDÁŘ NA ROK 2009

Svoz bude prováděn v těchto týdnech:

Měsíc	celoroční	kombinovaný	plný+měs.	poloviční	pol.+měs.	měsíční	dvouměs.
	52x odvoz v roce	41x odvoz v roce	36x odvoz v roce	26x odvoz v r.	21x odvoz v r.	13x odvoz	7x odvoz
		1x týdně	1x týdně		1x za 14 dní		
1.	1.,2.,3.,4.,5.,	1.,2.,3.,4.,5.,	1.,2.,3.,4.,5.,	2.,4.,	2.,4.,	2.,	2.,
2.	6.,7.,8.,9.,	6.,7.,8.,9.,	6.,7.,8.,9.,	6.,8.,	6.,8.,	6.,	
3.	10.,11.,12.,13.,14.-	10.,11.,12.,13.,14.-	10.,11.,12.,13.,14.-	10.,12.,14.-	10.,12.,14.-	10.,14.-	10.,
4.	-14.,15.,16.,17.,18.-	-14.,15.,16.,17.,18.-	-14.,15.,16.,17.,18.-	-14.,16.,18.-	-14.,16.,18.-	-14.,18.-	18.-
		1x za 14 dní	1x za měsíc		1x za měsíc		
5.	-18.,19.,20.,21.,22.,	-18.,20.,22.,	-18., 22.,	-18.,20.,22.,	-18., 22.,	-18., 22.,	-18.,
6.	23.,24.,25.,26.,27.-	24.,26.,	26.,	24.,26.,	26.,	26.,	26.,
7.	-27.,28.,29.,30.,31.,	28.,30.,	30.,	28.,30.,	30.,	30.,	
8.	32.,33.,34.,35.,36.-	32.,34.,36.-	34.,	32.,34.,36.-	34.,	34.,	34.,
9.	-36.,37.,38.,39.,40.-	-36.,38.,40.-	38.,	-36.,38.,40.-	38.,	38.,	
		1x týdně	1x týdně		1x za 14 dní		
10.	-40.,41.,42.,43.,44.,	-40.,41.,42.,43.,44.,	40.,41.,42.,43.,44.,	-40.,42.,44.,	40.,42.,44.,	42.,	42.,
11.	45.,46.,47.,48.,49.-	45.,46.,47.,48.,49.-	45.,46.,47.,48.,49.-	46.,48.,	46.,48.,	46.,	
12.	-49.,50.,51.,52.	-49.,50.,51.,52.	- 49.,50.,51.,52.	50.,52.	50.,52.	50.	50.,
	ozn.zelené	ozn.černobílé	ozn.bílé+červené	ozn. žluté	ozn.žluté+červ.	ozn.červené	ozn.modré

Svozový den nezměněn

Ceny za svoz odpadu se v roce 2009 nemění.

**Úhradit poplatky za svoz odpadu, pozemky a za psy lze na pokladně MěÚ Smiřice
(2. patro, č. dveří 22 – paní Vítová) od 5. 1. až do konce května 2008.**

NOVÁ CENA ZPRAVODAJE

Upozorňujeme čtenáře, že od roku 2009 se s ohledem na rostoucí náklady na zpracování Zpravodaje zvedá jeho cena na 20 Kč. Věříme, že toto opatření nevyvolá odliv čtenářů, vždyť stále – v porovnání s jinými periodiky – se jedná o velmi nízkou cenu.

Dále upozorňujeme případné inzerenty, že se změnila i cena za inzerát umístěný ve Zpravodaji, a to takto:

- řádková inzerce – 50 Kč/řádek
- fotografie – 100 Kč/ks
- leták (velikost A6) – 200 Kč
- leták (velikost A5) – 300 Kč
- leták (velikost A4) – 600 Kč

L. Reichová

Jízdní řád Českých drah na rok 2009

Platí od 14. prosince 2008 do 12. prosince 2009

031 – Jaroměř – Smiřice – Hradec Králové – Pardubice

	x		x	So,Ne	x	x		So,Ne	x,So			
Jaroměř	4:32	5:01	5:41	5:41	5:54	6:40	7:00	7:01	8:02	9:01	10:02	11:01
Smiřice	4:41	5:10	5:48	5:50	6:03	6:46	7:10	7:11	8:15	9:10	10:15	11:10
Hradec Kr.	4:53	5:22	5:58	5:59	6:15	6:56	7:22	7:21	8:27	9:21	10:27	11:21

	x											
Jaroměř	12:02	13:01	14:02	15:01	16:02	17:01	18:02	19:01	21:01	21:43	22:21	
Smiřice	12:15	13:10	14:15	15:10	16:15	17:10	18:15	19:10	21:10	21:51	22:27	
Hradec Kr.	13:27	13:21	14:27	15:22	16:27	17:21	18:27	19:21	21:22	22:01	22:37	

031 – Pardubice – Hradec Králové – Smiřice – Jaroměř

	x		x	So,Ne	x	So,Ne		So				
Hradec Kr.	4:56	5:23	5:46	6:01	6:35	6:57	7:00	7:31	8:39	9:31	10:39	11:31 12:39
Smiřice	5:11	5:32	6:04	6:12	6:48	7:10	7:10	7:48	8:50	9:48	10:50	11:48 12:50
Jaroměř	5:20	5:39	6:15	6:20	6:57	7:18	7:17	7:57	8:59	9:57	10:59	11:57 12:59

	x											
Hradec Kr.	13:31	14:39	15:00	15:31	16:39	17:31	18:39	19:31	20:02	20:57	22:02	22:39
Smiřice	13:48	14:50	15:11	15:48	16:50	17:48	18:50	19:48	20:12	21:11	22:12	22:51
Jaroměř	13:57	14:59		15:57	16:59	17:57	18:59	19:57	20:19	21:20	22:20	23:00

7/ Smiřičtí na Škvorci

První písemné zmínky o Škvorci pocházejí z roku 1279. Hrad je doložen až k r. 1404, zakladatelem byl zřejmě Domostav, královnin stolník a nejvyšší komoří. Před 14. stoletím byly v pražské oblasti pouze dva šlechtické hrady a to ve Škvorci a nedalekých Říčanech (ostatní byly královské). Po smrti Jindřicha Škvoreckého z Klinštejna, který padl v tureckých válkách, se novým pánem na Škvorci stal roku 1522 bratr jeho matky Markéty Zikmund Smiřický ze Smiřic, pán na Skalách. Ten nechal r. 1545 nevyhovující hradní objekty přestavět na reprezentační renesanční zámek. Při dědickém řízení po Zikmundovi se jeho 3 synové dělili o rozsáhlý majetek, Škvorec dostal roku 1548 Jaroslav. Jeho bratr Albrecht prodává r. 1560 Miletín a od Jaroslava kupuje Škvorec, k němu přikoupil i Hostyni. Onemocněl v tureckém tažení, pohřben je v Náchodě. Po něm přechází panství r. 1566 na jeho nezletilé syny, Jaroslav předčasně umírá r. 1570. **Václav Smiřický** se ujímá panství r. 1586, do té doby vykonávala poručnické povinnosti jejich matka Hedvika, která o panství Náchod a Škvorec pečovala. Václav na Škvorci často pobýval a také zde r. 1593 zemřel. Panství po něm zdědil jeho syn **Albrecht Václav** a po jeho smrti r. 1614 přešlo panství na strýce **Albrechta Jana**, ten přikoupil ještě příštího roku Křenice. Albrecht Jan měl na zámku panské pokoje a větší zbrojnici, v ostatních částech byly kanceláře a pokoje vrchnostenské správy škvoreckého panství.

Po smrti Albrechta Jana Sm. v r. 1618 převzala panství jeho sestra **Markéta Saloména** provdaná Slavatová. Po bitvě bělohorské (1620) se panství zmocnil Albrecht Valdštejn, coby poručník šilného Jindřicha Jiřího Sm. Již roku 1623 prodal Škvorec královskému místodržícímu Karlovi z Lichtenštejna. Roku 1639 zámek vydrancovali a poté zapálili Švédové. Poslední významnou zde žijící osobou byla Marie Terezie – kněžna Savojská, zvaná „Cafojka“, ta na zámku roku 1772 zemřela a dle pověsti se tu stále zjevuje její přízrak. Poté zámek zpustl, koncem 18. století byl naproti starému zámku postaven zámek nový. Při návštěvě Škvorce je na první pohled patrné, že z bývalé slávy, kdysi významného střediska panství, mnoho nezbylo. Starý zámek čp. 1 je v havarijním stavu, zůstala z něho pouze část s věží a vstupní branou, jeho neslavný konec se nezadržitelně blíží, je nepřístupný. Nový zámek čp. 2 je po rekonstrukci a sídlí zde několik firem. Vkusně zrekonstruováno je několik dřívějších statků na škvoreckém náměstí. Škvorec se nachází v úrodné oblasti u Prahy, poblíž Uhřetěvsi a Kostelce, spolu s kterými byl významnou součástí rozsáhlé pozemkové domény Smiřických. Byl tehdy součástí jednoho z velkých komplexů šlechtických statků vznikajících po r. 1500 na hranici pražské oblasti. Obec má nyní necelých 900 obyvatel, rozprostírá se na svazích Škvoreckého potoka, při silnici Úvaly–Říčany.

PF 2009

Všem čtenářům Zpravodaje Smiřic,
Rodova
a Holohlav přejeme krásné vánoční
svátky
a v roce 2009 hodně zdraví, štěstí
a spokojenosti.

Městský úřad Smiřice

Líbí se vám obrázek u novoročenky? Autorem je žák smiřické mateřské školy Ondřej Koleník ze Smiřic. Protože se nám velmi líbila novoročenka, kterou před třemi lety namaloval Jirka Krátký, chtěli jsme tu letošní mít opět trochu netradiční, a proto jsme tentokrát oslovili děti z nejvyšší třídy Mateřské školy ve Smiřicích. Ze všech kreseb byla jednomyslně vybrána právě ta Ondřejova a bude tudíž motivem letošní oficiální novoročenky města Smiřice.

Ondřejovi srdečně gratulujeme. Na vánočním koncertě smiřické Základní umělecké školy v zámecké kapli mu bude předán malý dárek.

L. Reichová

NEBANKOVNÍ PŮJČKY

Půjčujeme:

- zaměstnancům
- důchodcům
- podnikatelům a firmám
- rodičům na rodičovské dovolené

80–90 % žádostí schválíme.

Není zkoumána Vaše minulost v bankovním registru. Neplatíte žádné poplatky.

Váš úvěrový poradce:

Stanislav ČIŽINSKÝ

IČO: 459 81 493

Jaroměř, Na Úpě 514

tel. 602 440 764

KOUPÍM POŠTOVNÍ ZNÁMKY,

pohledy, obálky, bankovky, tuzex . bony
celé sbírky, větší množství i pozůstalost
po sběrateli. Platím v hotovosti, nejvyšší
možné ceny.

informace na tel.: 724 229 292

Nový Rodov u Smiřic

byty s vlastní zahrádkou

DACHI, s.r.o. | Ztracená 34 | 771 00 Olomouc | tel.: 800 154 723, 585 224 559, 774 322 463 | dachi@dachi.cz | www.dachi.cz

Pro více informací
tel.: 733 180 269
nebo na www.dachi.cz

Projekt určený k dlouhodobě soustředěné výstavbě komplexu rodinných domů s názvem "Nové bydlení" se nachází podél příjezdové komunikace v přirozené spádové návaznosti na obec Smiřice. Část obce Rodov se nachází cca 20 minut jízdy od centra Hradce Králové ve vzdálenosti 14 km. Pozemek je napojen přes stávající silnici III. třídy na obec a dále na komunikaci I. třídy a plánovanou dálnici D11 (Hradec Králové - Jaroměř).

Komplex rodinných domů Nové bydlení nabídne byty o velikostech 3+kk až 5+kk od 75,1 m² do 141,4 m². U bytů o větších výměrách se jedná o samostatný rodinný dům, u menších bytových jednotek se jedná o domky se dvěma nebo třemi byty, případně o domky řadové. Výstavba bytů je rozdělena do několika etap. První etapa bude započata v polovině roku 2009 a ukončena ve třetím čtvrtletí 2010. Skladby a dispozice bytů mohou být měněny v návaznosti na požadavky klientů. Jedná se o přízemní budovy se sedlovou střechou s obytným podkrovím. Samozřejmostí jsou terasy a zahrádka, parkovací stání nebo vlastní garáž. Projekt má ambice plně uspokojit Vaše osobní požadavky a umožnit kvalitní bydlení dle Vašich představ a navíc na atraktivním místě. Přípravě věnujeme velké množství času a úsilí a jsme připraveni akceptovat Vaše přání a individuální požadavky. Díky zkušenostem a dobrým referencím z posledních realizovaných staveb v celé České republice a spolupráci s obcí Smiřice zaručuje silný investor se zahraniční účastí stabilitu a jistotu.

Koordinátor projektu:

JANA KAJZAROVÁ

mobil: 774 322 463

e-mail: jana.kajzarova@dachi.cz

Realitní poradce projektu:

EVA MATOUŠKOVÁ

mobil: 733 180 269

e-mail: eva.matouskova@dachi.cz

www.dachi.cz

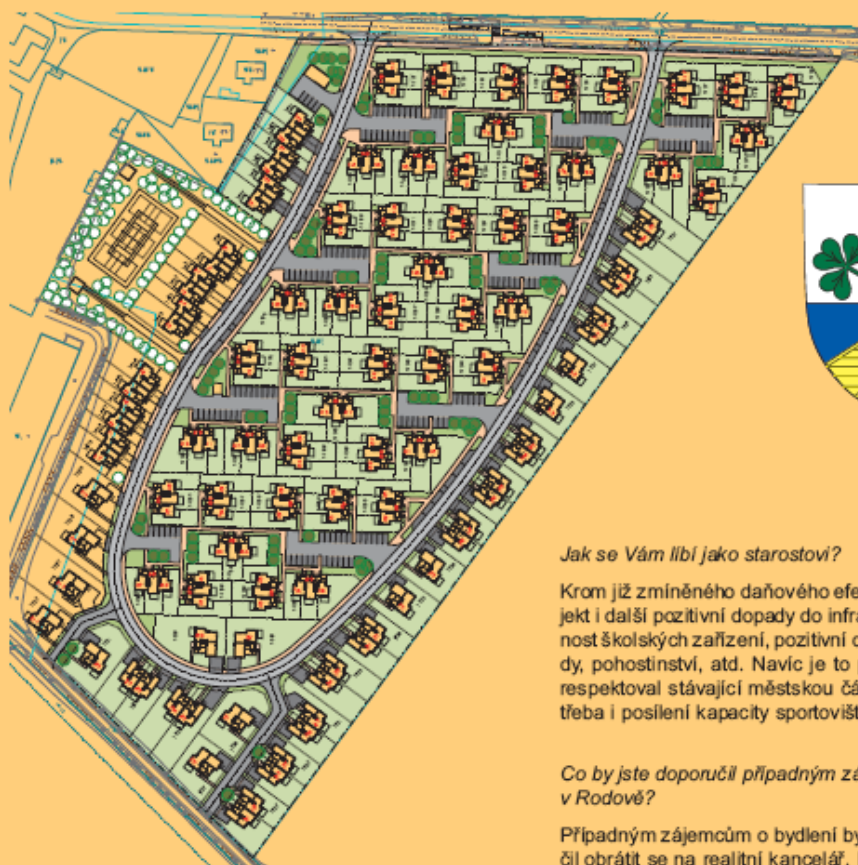

Nový Rodov u Smiřic

byty s vlastní zahrádkou

DACHI, s.r.o. | Ztracená 34 | 771 00 Olomouc | tel.: 800 154 723, 585 224 559, 774 322 463 | dachi@dachi.cz | www.dachi.cz

Jak se Vám líbí jako starostovi?

Krom již zmíněného daňového efektu, může mít tento projekt i další pozitivní dopady do infrastruktury. Vyšší naplněnost školských zařízení, pozitivní dopad do služeb - obchody, pohostinství, atd. Navíc je to projekt, kterým architekt respektoval stávající městskou část a který s sebou nese třeba i posílení kapacity sportovišť.

Co by jste doporučil případným zájemcům o Nové bydlení v Rodově?

Případným zájemcům o bydlení bych samozřejmě doporučil obrátit se na realitní kancelář, která má celý projekt na starosti. Kontakt získají na www.novy-rodov.cz. Informace jsme schopni poskytnout i u nás na městě. Co je, myslím si, důležitou informací, je skutečnost, že město je do poslední chvíle vlastníkem pozemků, na kterých je výstavba realizována. To je jistě důležitý moment z pohledu důvěryhodnosti a serióznosti takového projektu ve vztahu ke klientovi.

Zeptali jsme se starosty...

Podporujete projekt výstavby RD „Nové bydlení“ v lokalitě Rodov u Smiřic?

Jistě. Takovéto projekty by měly mít vždy podporu obce či města.

Jaký přínos pro obec si slibujete?

Od tohoto projektu očekáváme zvýšení počtu obyvatel, což by v konečném důsledku mělo znamenat zvýšení daňových příjmů našeho města.

Jak se Vám projekt takového bydlení líbí jako občanovi?

Jako občan bych v uceleném pojetí takového projektu viděl pozitivum především ve skutečnosti, že když si klient vybere určitý druh bydlení, dokáže si z celkové situace i dovodit, co se bude nacházet kolem něho.

